

نصایح
و
ادعیه

از آثار
صبح ازل

جلد اول

آنچه در دسترس است

۱۸

۱۵

هو له الفاتحة الملك المستعان
سبحان من ينزل رحمة كيف يشاء ويستر
على العباد ما اراد من فضله ان ربه على كل شيء قدير
هو الذي قدر لغير ما جدير يومئذ وينزل النور كيف
شاء بامر الله لا اله الا هو رب العالمين
وهذا اليوم في اخر السنة من شهر العلاء
نزل له رحمة على من اتبع سبيله وما هم
لله من حوزة شيء ولا يكره في ليله ما اتاه ربه
من رحمة انه فضل كرمه هو الذي فضل الدنيا
القوا بمفازة من عنده ويؤتاه له الفضل من شاء
ان

ان ابرك بغير شيء شئيد افرح بما قضاه ربه
وهي من فضله وتلق له في كل شأن وكل
من عمل له العارفين كذلك ينزل له الامور
بالحق ويبدل من يشاء الى سبيل قوم فمن
اتبع سبيله وكان من المهتدين اولئك هم
اصحاب العدل ولهم من كل فضل عظيم وله خلق
بيده الامور بقدر ما يشاء سبحانه هو العلام القدير
قد فمن يكن ولكنه من ربه ونفوق في سبيله
ما اتاه له يومئذ ويؤمن ببقائه اولئك هم اصحاب
القدس ولهم من كل ذكر بين رحمة وبنارة

من عنده لمن اتبع سبيله سبحانه هو الحق

العدل وانه لقول بكتشي قدير التوق له وارض

بما قسم له لك وتتبع سبيله في كل شأن

وهل من رحمة ان رحمة له وسعت عباله

المتقين وهذا يوم نيشتر له رحمة على من على

الارض ويختص بها من دخل البيات واعرض

عن سبيل النفي وكان من الصابرين لقر درجات

من عنده وبرك البصر بكتشي وانه لقول حفيت ليد

اليه من يشاء من عباده ويجعل العاقبة للذين

دخلوا في البيات خالصا وابتغوا سبيل الحق وكانوا من عباده

من عباده المتقين الصابرين فتح هو العدل تقضي

ما يشاء وانه لمحيط خبير وانه بقر شتي عليم وانه لعليم

قديم وانه لحفيظ رقيب وانه هو رب العالمين

هو له الكافر الملك المتعان

سجانه من يخص الله امن باياته بما قدر

عنده من الفضل والرحمة يومئذ ويوتى لهم الفضل

من يشاء ان يري عليم بقر شتي قدير ويبدل له

من يشاء والله صبر في سبيله وينزل الله الاية

بالحق ويوتى الفضل من يشاء ان يري شيد

عليم لا يفوت عن قبضة من شتي بيد الملك

في السموات والارض يلبين لغير سبيده ويرزق
من يشاء من حيث لا يحسب انه لا اله الا هو
رب العالمين فقد قضي له مقاديره على اباك
من قبر تم اباك الاكبر وتفضي له لأمس واخوكا
مايتا ويوتى له لمجد الذين لقوا انه عليهم بعد شئ شهيد
يخص الذين لقوا بمفازة من عنده يومئذ ويرزق
من يشاء انا و من يشاء من الذكور و يجمع
لغير ما يشاء انه علام حكيم او حريما انا له فلا
تحرز في شأن و اجبر في له انه عليك
شهيد علم سبحانه هو الحق ليعني مايتا ويوتى
لغير

لغير ما يشاء انه رقيب لغير شئ شهيد قتل من
آيات له بينات من عنده في كتاب حكيم
رحمة لمن آمن بها و ذكر رحمة من ربك في لوح
مبين هو الذي قدر لك ما شاء بامر و هدر
بك من ارضك الى هنالك و اصابك
بما قد شاء من رحمة ان ربك لطيف بصاره
المؤمنين سبحانه لا يعوت عن قبضة من
شئ بيده الملك لا اله الا هو رب العالمين
هو لها العائن الكافرة له
سبحانك اللهم رب اعوذ بك و نفسي

وما في وعلى وبرك استخفظ نفس وما قدرت
لي في صغرو وحين ابرو وبرك استكفي في كل
شأن واهتدك بان لالا الا انت و
لقطة لبيان نفسك ونورك وجمتك وما
في البيان دينك وهدايتك اسمائك
وامثالك وكل شئ عبدك وفي قبضتك
ورقك وفي عين قدرتك لالا الا انت
في ظهور الذات والصفات والشؤونات
والآيات والدلالات وهدايتك انت
رب لالا الا انت سبحانك انت افعال الحكيم

✓

الحكيم وانك لعلك كل شئ قد يروا انك انت
اللطيف الرقيب هولاء الكافي لم يستعان
سبحان من يقدر للاله من درجات الهدى
من عنده ويقدر لغير فضل ورحمة ان يبرك
شديد بعكثي خبير هو الذر يلقي الحق الي
من شاء ويبدد الكفر الي سواء بسواء
آيات له تدبر اللآلئ القاتن وتدع عن الي
السيد يعرف وتلقين العلم وحكمة وتجملين
من اماء لهم القائلتين ان القاتن اله
ربكن واملن له فالصاوا بتفين الفضر

٨

من عنده ولكن من انكرا كبريه وسئلين

الفضل من ربك و احمدني له في كل شأن

واقنتن له في كل شأن وشكرني له في كل

امر اني بكن رقيب شهيد هو لدر قدر من

شأن من عبادي ما قدر شاء يومئذ ويرزق

من ان شاء كيف يشاء ان ربك لطيف بعباده

المتقين وتلك آيات العدل فصلت

من لدر له في لوح عظيم ولقضي له ما يشاء

ويقدر لغير فضلا ورحمة ان ربك لطيف

رقيب لا يفتوت عن قضيه من شئ ^{ملك} _{بيده}

بيد ملك والامر وان يحفظ رقيب وان

قور عزيز القوي له ربك و احمدني بما اقترنك بالوجه

يومئذ وجعد كرك واللاله امر من اوراق

الامر في ملائجه وقدر لغير فضلا ورحمة ان

ربك شهيد في بيده ما في السموات والارض

وله ملك في كل شأن يقضي ما يشاء سبحانه

هو الوهاب المنيف لا يفتوت عن قبضه

من شئ بيده ملك في كل شأن وله خلق

وانه لقور شهيد اسكين باله ومقنيه في كل

شأن وابتغين الفضل عن عنده انه بكن

لطيف خبير وانه شديد بعكسيه علم لا غير به

من شئ بيده ملك في السموات والارض

انه لا اله الا هو بيده مخلوق وله الامر وانه هو

رب العالمين سبحانه له ملك في كل امر

وشأن يقدر ما يشاء وانه لقوى محيط

هو له الكفا في المنان

سبحان من اشرف محمد للدين اصنوا

واطلع فيهم نور نوره لان سبق الدين

امنوا الى رحمة ويكون القربى من الفائقين

هو الذي احسن عباده بما قضى عليهم وقد بعكس فضلا

فضلا ورحمة ان ربك سميع وانه بعكس شئ

علم وربك العدل يقضي ما يشاء ثم يقض بين

عباده ويبين لك سبيل العدل انه علام حكيم

اوفر بما قضاه ربك واحمد له بما ايجازك

من شدة الظلام واوردك في طابته

واسقان من شدة البرد يومئذ وكوفي

من القائلين واهلى له فصر يوم يقض بين

كل نفس ويقضي ما يشاء والقي له وحمدية

وكوفي من انك كرى فون له ربك يقضي

ما يشاء ثم يقض بالحق سبحانه هو خير الفاعلين

يشد رحمة علي من شانهم اللائل امر ويتغنين
الفضير من عنده ويفعل له ما شاء انه علام
حكيم يدكر الذين امنوا واللائل امر ويدكر
اللائل اهدين بمقادير عزه ويطر كقرع غام
الفضير ويتد ويشد علي القر من رحمة ان
ربك لطيف خبير هو الذي غفر لآباء الذين امنوا
واما تمم وعفي عنهم ما سلف انه كذلك
يعفو من يت آمن عبادته واما رة وجد كقر دجائا
سبي نه لا يعوت عن قبضة من شتي يعدر
علي كل شتي ويشهد ما في السموت والارض وبجانبه

وسبحان لهم رب العالمين هو الذي هذا كن
ودر فكن مما قد في الارض لان شكر لهم
بلكن وكحمدن لهم مبدعكن وتعلمن له
خالصا وتكن في دسر لهم من القائلين
الفاشيز الازفين هو له الكاشع الكافي

اللائل ن

سبحان من اختص لذيير امنوا بالايات
يو منذ ان تيلوها بما استطاعوا ويكون
القر في دسر لهم من ان كرين وركس
لكو الامر من ربك نزل الفضر علي من شاء

من عباده انه رقيب لعباده المهديين
لا يفوت عن قبضة من شئ بيده ملك
في السموات والارض ليعفي باحق سبحانه
هو القائم على امره يحيى في السموات والارض
يعفي باحق سبحانه هو اولى بحسب وانه لعلم
يومئذ بما تشاءون من رحمة وارضوا لوجهي
بل من قبضه نور متور الذي ابرئوا
انه كان لعشر شئ شهيد ولا يفوت له من
عن شئ بيده الا امر في السموات والارض ^{ملك} وله
سبحانه انه كان لعشر شئ حسيبا قدر له ملك ^{اليه}

اليه من شئ و يلقى الحق كيف يشاء بيده
ما خلق وانه كان لطيفا حسيبا وبعثني محييا
استقم على ما وصاك بالهدى واليقن ببقائه
وشكر لهم بما قد اصابك او كن في دين الله
لقيا واصنع بمعروف واحمد لهم بما استطعت
ولا تضعفك الذم لفرؤا انهم كانوا من ^{ضن} المعترين
في اللوح مشهورا واعلم مرضات ربك وبقائه
في كل امر وبقائه لهم ولكن في دينهم رخصا
وشذ القصر من ربك واعبدوا بما استطعت
واحمد لهم بما اتيك وكن صبورا ^{بليغك} كذلك

ربك ويلين لك سبيده واينه كان عليك
حسبا يكفي الذين امنوا عن كل شئ ويخص

الذين اهدوا وويلين لهم الايات باحق

ويهد من يشاء سبحانه بيده الخلق وانه

كان لطيفار قبا وسجده له كقرمانتاء
ويرضى الكفر كيف يشاء انه كان على ما لا
قدرا

هو له الباق الممتنع لطهار

سبحان من يؤتى العلم والحكمة من يشاء

من عباده ويقدر الفضل لمن يشاء انه كان

علما حكيمها هو الذر خص اباك بالهدى وعلمه

وعلمه من الايات بنيات ورحمة من عنده

انه كان بعشر شئ شهيد اقرب من اتباع سبيل

الوجه الحى من البيا واطاع له نفسه وكان

من المتهدين في اللوح مر قوما اولئك

هم اصحاب العدن ولكم من كل ذمرا نتم

كانوا من التابليت في الامر مشهورا وبرك

يقضى ما يشاء يقدر كقدر فضل ورحمة ويهدر له

من القطع اليه وكان من ارقبين في على

القدس مرفوعا هو الذر اخرج من

اوراق الازر وعلك ما قدر في شانك

ترضى عن له موليك وتكن في اللوح شكورا
ذلك لفهم من عنده يختص بمجده من
بناء انه كان بعكثي حيا فاقرا الحمد لله
هدا الى بوجه وجعلن مجاله وقضى على
مقاريره انه كان له محيطا وسبانه بيده
الملك يسب الامر الذير القوا ويختص
من اناء بما قد شاك يومئذ انه كان بغير
شئ خير ابديه ما في السموات والارض
يقدر بغير فضلا ورحمة ويدخر الذير
القوا في رحمة انه كان فارحمة كبير اقر هو الحق

هو الحق صدقناه وانه كان محط اخيرا
هو له الكائن المستعان
كتاب للبنات اللاتي يطعن اباهن
ويبتغين من مرضات ربهن ان ربهن
بهن شيور عليهم وليسد له بما عليهن ولداهن
وبقضى له عليهن من مقاديره ويعجز الله
ما شاء سبحانه هو الغالب على امره وانه
لغير محيط انكر له بارئك و احمد
في سبيله واصبر بما قضى له عليك وانقى
الله في كل امر واصبر في سبيله انه عليك

سيد رقيب هذا الذي شهد على اباكن
بالحق و يقضي عليه مقاديره و لا يفوت له
عن شئ بيده الملك في السموات و الارض
لا اله الا هو رب العالمين قولي اللهم انزل
علي من رحمتك و اجعلني بتعاضدك
و حب لي ما انت تحبه و ترضاه انك انت
رب و انك انت الفضال الكريم رب المليك
يرجع الامر و ليدرك رجوع القرني يوم
قريب سبحانك انت المستعان تقضي
بلين عبادك و انك انت حسبنا لا اله الا انت

الا انت رب العالمين رب انك انت
حسبنا لكفينا عن كل شئ عليك توكلنا
سبحانك لا اله الا انت رب العالمين
رب المليك يرجع الامر و انك انت
مولى العالمين تقضي بلين الذين امنوا و الذين
صبروا ابتغاء مرضاتك بيدك الامر
و ملك الخلق و انت المستعان لا اله الا
انت البر الرحيم لا يفوت عن قبضتك
من شئ و انك انت حسبنا لا اله
الا انت سبحانك انت اللطيف

الكريم رب النبي يرجع الامر وانك
انت الملك التوب المنيف لا تقوى
من شئ ولك الملك وانك انت

نقيب العالمين

هو هو الكاشف المر لرفع السج

سجان من يصير الذير امنوا
واللالي امن بمانت اذ يومئذ ان رزك

عليم لعل شئ شيد هو الذر لا تقوت عن
قبضته من شئ بيده الملك فر السموات

والارض تقضي ملن اذ ويلين لفر سبيده
لقد

وله الملك وانه رقيب حفظه موالذ خص
 البنات البر الطعير ابا صر بمات ليو منذ
 ويخص لهم من اثار كيف ايتلان روك
 سميع بصير بيده ملك السموت والارض
 يقضي ما يتلو ويلين لغير سبيله لغير اللين
 امنا ما هو خير يوم منذ ان ربك الطيف
 رقيب وهو الحق يلقى كل شئ بيده بالسموات
 والارض لا اله الا هو رب العالمين بحجر
 للدين امنا درجات الهدى يوم منذ ولقد
 لغير ما يتلو ان ربك شهيد وانه لغير شئ

قدير الفوت عن قبضة من شئ بيده الملك
وله الامرانة لا اله الا هو رب العرش وانه
لقول شهيد اجرا في سبيل ربه و احمدية
بما قضى عليك ولا تخاف ولا تحزن
والقضى له وكونه من انك كبريت كذلك
لقضى له عليك ما انك اوتيتك بسيد
يعقد ربه الفضل والرحمة لمن انك انه
بفكر شئ شهيد وامن له الاله وملك
اسموت والارض وهو الغالب على امره
يقرب المير والنهار كيف انك اوتيتك ما خلق

ما خلق وله الخلق والامر وانه لقول خفي لا يعرفه
من شئ وانه شهيد بفكر شئ بصير
هو له الكافر المنان لم يفتان
سجان من اختصر الذين لقوا بمفازة
من عنده ويخص البسات اللات بين
سبير ربهن بما قدره وانا يومئذ ان
ربه لطيف بفكر شئ شهيد هو الذي خص
ابان بمقاله الهدى كيف شاء وجعل
للذين امنوا سجان بيده الملك في السموات
والارض انه هو رب العالمين فمن لم يعبر

بما وصاه ربه اولئك ما لهم من نور ايمان
وما لهم في الاخرة من ذاكره وريزك الحق يعطى
بلين عباله ويرفع اللاتي امن وتصدقن ويعملن

لهم ما يشاءن يعطى بلين عبال المؤمنات لانفقن

عن قبضته لهن من شئ بيده الملك في السموات

والارض وانه ليعور حفظ فمن استغفر ان

يعيد لهن ربه اولئك ما لهم من نور واهلهم

كانوا من العالمين الا يتكلف عن عبادة

لهن الا من كان ظلاميا وبتبع سبيل بلعام

وكان من المعادين وريزك الحق يعطى ما يشاء

ما يشاء بيده الملك في السموات والارض

يعطى بلين عباله انه لا اله الا هو رب العالمين

يعدر لهن ما يرضينهم عن فضله ويرفع من يشاء

الى اوج كرم ذلك العظم من عنده ليل

البحر من ايشاء وله الملك والار سبحانه

هو الوهاب الكريم يعطى بلين عباله ويعمل

لهن ما يشاء انه لا اله الا هو وله الفضل والرحمة

بلين لهن سبيله انه لعليم حكيم يتبعى لهن

ونف وشكر واحمد واسئله من فضله

انه عليك شهيد رقيب

هو كائن المتقال المستعان

سبحان من يقدر لقرمقادر الهدر

وتخص رحمة من يشاء ان ربك لطف

خير هو لذر خص اباك بمقاديره وجبر

لقر وحاو ورجانا ونيصير لهم من يشاء كيف

يشاء ان ربك البكتي شيد هو الذكر

قدر لقرمقادر بامر ونزل لهم رحمة

فرقلوب الذين تقوا وخص من يشاء

كيف يشاء ان ربك سير لوع وريب

التي لهم واذكره في نفس واعمله خالها

وتبع

وتبع سبيل اباك يومئذ وستر لهم فضله

انه عليك رقيب حبيب ولا تعجز بما

تدور نفسك ولا الصدك من شئ عن سير

العدل واعمله خالصا وكن فرديرا له

من المقتين كذلك يلقب ربك ودين

لك سير بحق ويبدد الله من يشاء كيف

يشاء انه لا اله الا هو رب العالمين بيده

الملك فرسموت والارض بحر لقرماهو

خير يومئذ وتفضي لهم ما يشاء سبحانه هو علام

الحكيم بيده من كل خلق وله الامر مملوك

البدن وانحتم وان له لعلهم خير قدر لفي له نفسي انه

لا قوة الا بالله وان هورب العالمين بيده

الملك فرالافرة وان شهيد عليم

هو الكافر الملك المستعان

سبحان من يخص الذين لقوا بمفازة

من عنده ويزل رحمة في قلوب الذين

امنوا ان ربك شهيد لكل شئ شهيد قدر

ان هذا اخر يوم من شهر العلاء فيه

يعطى الذين امنوا بالرواية ولعبد الذين

القد او يزل لهم الرحمة فيه يومئذ على عباده

عباده المؤمنين ويختص ربك من شاء وليقدر لغير

فضلا ورحمة ان ربك يعجز شئ شهيد لا يفوت

عن قبضة له من شئ بيده الملك وما فر

السموات والارض ليعفي باحق بلين عبارة

لمتقين اصبر فر سببر ربك واصبر له فكل

شان واتبع سببر العدل يومئذ وان

بايات لهم ولكن من المهندسين كذلك يحق

الله الحق يومئذ وليقدر لغير فضلا ورحمة ان

ربك شهيد رقيب لا يفوت عن قبضة

الله من شئ شهيد على كل شئ بيده الملك

في الآخرة وإنه لهو العلام محيط هو الذي يقدر
لغير فضل ورحمة ويلين لغير سبيله وما من
إله إلا الله ذلك رب العالمين سبحانه هو القام
على أمره يقدر ما يشاء ويبديه الملك في الآخرة
وإنه تقدر حفظ للنفوس عن قبضته من شيء
وله الملك في الآخرة والاولى وإنه شديد

علم هولاء الكفا في المنان

سبحان من احاط بغير شيء علميا بحر لغير
ما هو خير يومئذ ان ربك قور بغير شيء قريب

هو الذي يعلم ما في السموات والارض شديد بما

بما في اللوح يومئذ انه هو العلام حكيم هو الذي
يرضى عن الذين امنوا كيف يشاء ان هم
في سبيله يعملون ولا يرضى لهم عن لم يؤمن
بنفسه ويقضى لهم بلين كل باحق ان تعالى
عما يذكر من هو الذي يقضى بهده ما يشاء
هو يقدر لغير ما هو خير يومئذ ويلين الامر
لقوم يعقلون وتلك الايات بينات
من ربك وهدى للعالمين ويقدر الله
ما يشاء وينصر الذين اتقوا ويزل الله
رحمته على من يشاء من عباده المحسنين

ويعبدون من انشاء لغير انشاء وبقدر
عبادته الموقنين قدر هو القائم على امره
لا اله الا هو يقضي باحقي ونه لمحيط بعقلته خبير

هو له الكائن لمستغنا

سبحان من يقدر لغير فضلا ورحمة ان

ببكره سميع بصير هو لغير قدر للا

بناء الذين اطاعوا اباهم في كلمته له

يومئذ ما قدر وشاء من عنده ان يركب

كان لعباده بصيرا هو لغير قدر لغير

ما شاء بامرهم ويقضي لهم ما يشاء انه كالمثل خلق

خلق عليهما ويرى العدل يقضي بدين عباده وويلين

لغير ما يشاء سبحانه هو القائم على امره بعباده ملك

وانه كان بالعالين شهيد قدر هو كحق امنا

به ولقى لهم الفساو ويفعل لهم ما يشاء سبحانه

انه كان بصير شئ بصيرا هو الذي قدر لغير

ما يشاء بامرهم ويقضي لهم ما يشاء بعباده ملك

فراسموت والارض وانه كان بصير شئ

شهيد انجز كل نفس بما كسبت وله

الملك فراسموت والارض وانه كان

رقيبا حيبا يقضي ما يشاء وويلين لغير

سبيله وما من اله الا اياه سبحانه انه
كان بغير شئ شيئا او بما خلق عليما
بيده الامر وله الخلق سبحانه انه كان
بغير شئ شيئا حسيبا وعلى ما يشاء قديرا
هو له الكائنات اللطائف

سبحانه من يتقن الذين امنوا عن
لنار ويؤتى الفضل من ان شاء ان
ربك قور بغير شئ شيئا قدير اهو القدر
قدر بعد ما قدر يومئذ ويؤتى اله

الفضل من ان شاء انه يفتن شئ شيئا هو القدر
بغير شئ شيئا

بغير شئ شيئا من فضل ورحمة ويقدر بغير شئ شيئا
يومئذ انه له الوهاب اللطيف بلين بغير
سبيله ويقدر للذين امنوا ما يشاء ويهب
اللؤلؤ امن ما يشاء من مقادير الدر
انه لا اله الا هو ذلك رب العالمين
هو له الباقى سبحان

سبحان من بغير شئ شيئا بما جاء من فضل
وخص الذين اتقوا بايات الدر ونزل
الروح فر نور مبين وما من اله الا اياه بيده
الملئك فر السموات والارض وله الامر

خالصا وانه بقدر شئی خیر نزل فرشتگان

ماهو نور و در حجه و یحیی النور لمن یتق الله

عباده المتقین سبحانه هو العدل و الحق

وانه لفقیر خفیض

هم لفاخر الممتنان

حمد بلا عدد و شکر بلا ریب و متذکر ذرات قدیم

لا یرالی را سزدهت که کم یرزل در مقام ذات

خفی و حده و حده بوجه و کس با او نبوه و لا یرال

در مقام ذات خفی یقانه بالذات خواهد

بوی و یحیی کس بالو نخواهد بوی از بدی لا بدی خلق

خلق خفی را خلق فرموده و تجلی بر ما خلق

نموده و تا ختم لایتم له تجلی خواهد بود و در هر

زمان با اقتضای این زمان خلق خفی را

تر بلیت فرموده بلیت که بیعت نمودند

و کتابیکه از علو جوی و فضل نازل کرد دیده

تا آنکه خلق خفی را بجا یکن ان رفعمهم الیه

سرفع کرد دیده مستخرج الی مقامات

لانها یرا کرد اند و نبوه از شانی مگر آنکه جمعی

من عنده ظاهر و باطن بوجه و خلق را داعی

بهر افرید کار خفی و بدین جهت تمیز حق

وبالطه شديده و بيان محكم در مختصر مخصوص
كشته ز سر صاف از دون ان معلوم گردید
جواهر الباب از عرضيات مشهوره نفس
بما هي عليها مستدفع الى رب خفي كره
وان حجت راضا و نه عدل نبوي آشكار و نه
كريم كس را شك و ريب نبوي هر گاه بعضي
نفوس دلبسته بنمايند از بعد خود
و بلي شعور از آنها بجهت و الا حجت عدل
قاطع و لا مع و برهان فضل لا مع و لا مع
بجهت الامر من اللانهاية و ليطهر الامر الى

الى اللانهاية و ما لا حد بدين ذلك من علم
الابما نزل له و قدر في كتابه البصر و اني من قبلكم
و متوبكم و انظروا الى انار له في كل شئ منكم
و ارحموا على ضعفكم لما آتاكم لهم من كل شئ
و لا تمنعوا عمن يعرف الحق معارف الحق
يو مئذوا مسكوا بما في الكتاب زيرا كه
اين است دليل و واضح و حجت قاطع
در مرتبه مستبعد در موارد خود شد
شئونات الهيه را در هر شان شاه
شعور از ظلمات حقه الهيه محبوب

نگریده در ظاهر و باطن بمطالع هر تفعه متمنه
المستيقن كبريه ونظر بر شئونات دلير در ايات
فقاينه و بيانیه نموده جواهر الباب الز را
از ماشدق من اثار الازل در كن نمايند
و بما يلقى العواس من تلك النفوس
از حق محجب شده در عدد و عواس
متفكر باشند و چنانچه خداوند در قرآن
نازل فرموده از شر و عواس اعانه نموده
خود را بما يمكن ان يطرد از عواس او
پاك سازند ذلك يعظكم لهم ويلقاكم لعنكم تقون

تتقون هر گاه چشم ظاهر و باطن را پاك و مطهر
گردانیده و در هر امر الهالك بر حق نموده و ليه
عامر جمع در دنيا و آخرت رستگار شده
والسلام على من بيدار لهم و كامر من بلوقين
هو الملك المتعان

الرب الكان ملك حق و مستلكان
منه مع عدل و فضل احق در ما سبق تفكر
نموده در ما حق تدبر است زیرا که خداوند
رحمن خلق خود را عبث نیاورد و مجلنا
بر آنها تجلی فرمود و شمس ربانیت را

بے جہتہ تابان نگر دانید بر لاجر عرفان
و وجدان خود خلق خود را بیا فرود و روزگار
داد و لاجر تقار نفس خود که سحر ظهور
اوست این خلق فنا را بر یاد است
ما خلقکم لان یرجع الیه نفعاً و ما رزقکم
الا لیوم لقاءً بدم شمارا بر ابر عبادت
و پرستش ذات خود و اطاعت نفس خود
بیا فرود در مقام تجلی بر شعاف و مو و نیک
مشرق گردانید و آفتاب قدس
حقیقت خود را در عوالم ظاهریه و باطنیه مستلم

مستلم گردانید و مشرق فرمود تا آنکه
کلمت بی بجای یکن فیہ الی اروج اعلی صاعداً
از حصص مذلت نیستی خود با سنی بقا
لانہایہ اسیر مترقی شده در هر طریقی بواقع
ظهور پیوستہ اشراق لخطات قمر و رب
اوراد و ملکوت ظاہر و باطن مستند شمع
الرسالگان بجمع آید و پرستگاران
بهر این اشواق لطاف او مستظرف
گردید ذلست مایوسی نہ کہ کل احد و یسین
لکرسبیلہ و یسین مالک ان ربک

سميع بصير ايا درسا بقين تفكر نموه و در لا
حقين مستبصر نمونه قدر نفوس خورا
مستبصر نموه ارياح ايهاج حقيقت را
بر ما خلق و يخلق خيخار اگر ديند و اين
اجار مستبصر ابا مواء قدرت الطاق لا ازل
احيانمونه ارياح مجد و عزت بر النار مند
ذلك ما يلقى له الحق الى من يشاء ويبدد
القدر سبيله ان ربكم لذو فضل و انه لهوا
العلمي احميد سبحانه خصكم بمواقع الطاف فيه
و علمكم سبيله و انه لذلك يبدد من يشاء الى

الى صراط مبين قره و بحق امنابه بكيفينا عن
كل شئ بيده ملك فر الاخرة و انه تقو
لكل شئ خير الر دوستان دائره احديت
و محبان رحيمه و حديث در سبيل بايت
سالك شده و در طريق صمد نيت
مسلك كرده ايهاج الطاف بالانبياء
المراد ز طاهر و باطن مشاهده نمايند
ذلك ما يلقى له الحق الى من يشاء من عباده
وانه لذلك يبدد انفس من يشاء
من عباده المتمدنين

هو ملک الحق بمتعالی مستعان

در علو توحید و تفریه بود سالک در بحر

حقیقت گشته و وقف بر بجه عدل و نظر

در جمیع مظاهری نموده که در بقا خود

اشباح اظلمه عکسیه داشته در هر شان

و نه مظاهری مؤتلفه داعی ظهورت عالی

بود و بهمان لباس منقلب شده

و حق را متبینه گردینده و پیمال نموده

و باقران و اشباه افعال نفوس خود

بر قلوب نفس و افاق و ساوس خود را

خود را در احدی نموده چنانچه از زمان قبضه شینده

و مدعیان باطله را دانسته نظر با بات

فرقانیه و احادیث و اینه نموده تا آنکه جمیع

تعارض و اختلاف از خود دور نموده بر جوهر

دلیر ناظر شده و با آنچه خداوند رحمن صحیح

فرموده مستیقن شده است دلالت خود

بر لب نمایند هرگاه نقطه قیصر بنظر

مؤتلفه باطله گردد از کدام ممر حق

ثابت شده و بحق معلوم خواهند شد

انقولهم لعلکم لیه هرگاه در تقوی ظاهر

و با من سالک کشته و نظر از غشوش
و اکنات برداشته خداوند عالم جدر کز
باب دلش مفتوح و موه بر ذات را
بسو خود میخیزد خود و موه فاسلوا
اللهم من فضله و رحمة و انتم ستقون زیر آنکه
در این است افضل ظاهر و باطن و جو
اول و آخر هرگاه قلوب خود را بطرد
از ما سوار شده و خود را چون رات
صاف کرد اینده از نور مجلی از نظر لامع
شده بدین نازده حقیقت مستیز خواهید شد

شد و با وج اعلی صاعد اندکی در سابقان
و لاحقان تفکر نموده زمان قبر را شاه شعیه
بعد از انبیا سابق را چه اختلافات
نموده و بعد از ظهور حضرت خاتم چه امور
حادث گردید و کل من اجبر بعد نفوس
و حجاب خلق ضعیف بوجه و الارحمت
من اله و اسم بوجه و حجت بالغ فکر
درجات من ربک و کل له عابرون
در این ایام عمر فنا بجز بقا و اصد شده
خود را با نوار هستی حقیقی تربیت داده بدین

مال و متاع از حق محتجب نشدند و بما بقول
البعض و يتبع البعض احواء البعض از محبوب
خود محبوب نگردیدند در مافی البیان ناظر
گردید چه در این جز ذکر حقیقت حق و اد
بر او نبوده هر گاه نفوس ضاله را بلیند
ان نفوس را در نار خود دیده مسوزان
الهنبا شند نظر در روز عاشورا نموده
چند شیطان در این روز بلباس حق
بوه و خود را من قبله محق دلسته و
حق را بر عزم خود من دون حق و بر او نموده

نفس
ایچه

ایچه نفس او مایر بوده و مطلق متذکر نگشته
و با خود تکفیه عسی ان یکون و مافی بدر
و عسی ان یکون فی یر باطلاد در هیچ رسته
نقطه حقیقت را در کس ننموده بما مبر هو
خود از حق حور مانده در لید و نهار الا شمر
بوه تا آنکه طین گردیده و وفات شده
البصر وافی من قبلکم متوکلکم لعلمکم تمسک
در مرثیون خود و پید او انتها و بد
و عمو و اول و اخر خود بینا شده شاید
انکه براه عدل پوسته انها حقیقت را

یافته بجا هیچ عدل سالک کرده و مهر
ما علی مقابلات قرب شفعه زیرا که این است
آنچه نفع بخشد در دنیا و آخرت و زدگی
ما یلغی الفکر عن الفکر ان کان الناس
فی ایام لهم تنفکون و این است آنچه
کفایت نماید هر عملی را از عملی دیگر
بجه باشند مردمان اینکه در روزها
و عدل الهی متذکر گشته تفکر در امور
ربانی نمایند از سالکان راه حقیقت
چشم حقیقی خود گشوده عین ربانی باز کردند

کرد اینده بسمع خلوص و پر هر کار آیات
السر اشرفه در ماقضی و لقی تفکر در امر
لما ان ربکم العدل تجلی بوجه و محض همه کل
احد بما یقضی یومئذ ویلین لهم الامر باحق
لقوم یعقلون و تلک هم آیات لهم بینات
ولا یغیر بها الا الاملتدون الذین اوتوا
بصائر من ربهم و هم یعلمون کفر کلمات
من ربک و انه تعالی عما یشکر کون قهر هو
احق امتت به و لقی لهم نفسی عن کل شیء
انه لا اله الا هو لم یمن القیوم سبحانه

بیده الملک فی السموت والارض و ما بینهما
یفصل بین عبادہ وان الیہ کل رجعون والیہ

کل یقلون

ہو لہ ملک مستغنی عن استعان

سبحان من لا یملک فی السموت والارض
والیہ مصیر لکم فی یوم قریب برسا لکما
ملک عدل پوشیدہ بنوعہ کہ لکون نقطہ

در این کور ظهور حقیقت مشول

عناست کہ در ظهورت مالانہایہ قبلیہ

کل بان وعدہ داده شدہم و قد نظر و لیونند

لیونند و ہم بذلک الیوم یوفدون مرکاب

نفسی از وجہ حقیقت معرض شدہ اتباع

نفوس متوفکہ نحوہ از کلمات ربانی

ونفحات عرفدسانی محبوب شدہ دربار

جباب نحو محرق کشتہ و یرج حق بر او

نوزیرہ بر تالیع هو از نفس نحو بوجہ لایتر

در ملکوت اول و آخر محتجب بوجہ مرتبت

لا یعرف معرض سر فیرہ در حجم حق حقیقہ

فذا کر از را و در ملکوت الہی نمازہ

اجسد و ان تعرفوا ربکم و تعرفوا عن

يَلْقِيكُمْ الصَّلَاةَ يَوْمَئِذٍ وَالْقَوْلَ لَكُمْ تَكْمِيلًا
اللَّهُ تَفَرَّجُونَ زَيْرًا كَرِهَ اِرْجَاعُ شَمَالٍ حَقٌّ وَاصْرَامُ
شَمَائِلٍ زَادَ اَوْسَتَ حَيْفَ كَسَتْ اَسِيرَ اَيَّامِ
عَمْرٍ قَلِيلٍ دَرِغِرَ رِضَا لَوْ صَرَفَ شَدَّ
اَسِيرَ حَيَاتٍ عَارِيَتٍ دَرْدُونَ مَرْضَاتٍ
اَوْ خَرَجَ كَرْدِ اَسْرَانِ قَضَا اَحَدِيَّتِ
حَيْثُمُ حَقِيقَتُ كُنْ اَيْدِي وَاِسْمُ بِيَدِ
وَاحِدِيَّتِ سَمِعَ حَقِيقَ خَوْفِ بَانَ نَمَائِدِ لَمَّا
اِنَّ اَيَّاتِ طَلَعَتْ عَنِ الْاِيْمَانِ وَالشَّمَائِلِ
وَلِخَطَاتِ لَهَا اَشْرَقَتْ وَالْقَمَرِ عَنِ خَيْبَانِ غَافِلُونَ

غافلون جز آنانکه دیده خورشید شود و بیماری له
رسیده زود در بهر دولت ببقا رسد و اصر
کردید نه القوا لیسومئذ و بنظر و انتم لیوم
تفرجون ذلك ما یلقیکم و کل شأن
افلا تعلمون هرگاه چشم خویش باز نمائید
و نور را جوئید بمعدن ظهور او و اصر
شده بمنبع وصل مستوصر کردید ایه
القوا له و افرحوا ببقائه و انتم بما یلقیکم
و کل شأن العملون ذلك الفرض
عنده لعلم شکر و در اسیر عوام خو

مستبصرته وجه حقیقت را در مد نظر آریه
و اعمال خود را خالص بر نموده از وساوس
الفس و افاق ره هید ما ان ربکم حلکم و
و انکم لبصائر و اعداء لعلکم انتم فی مظاہر
العدل تتفكرون تلك ہر ايات لہ
تسدیکم الیہ باحق و یلین لہ لکم سبیدہ
و یمندیکم بمانیاء افلا تذكرون القواریکم
فی کل شان و لا یصدکم عن السیر
من شئی و انتم بما القاکم لہ تعملون ذلك
القدر من عنده خصکم الیوم بہ لعلکم تشرکون و انتم

وانتم تحمدون

فیما شد ان ان بعد الموت و مال شریعہ

هو القائم ملک المستعان

هو الحق الحی الذی لا یموت بیدہ ملکوت

کل شئی و الیہ کل یقبلون سالکان

سلک توحید و عار جان مرج تفرید

و سابعان مبع تجید را در معارج

سابع مالک حق مشہور بوجه کہ

خذ افذ حی لم یزل و مرہوب لا یزل

عم یزل در علو کبریا بیت خود بود و لا یزل

در سمو و حدانیت و جلالت خود خواهد
بوی از بد و لا بد و خلق خود را خلق و
و تا ختم لایتم خلق خود را موجه خواهد
و موه و نبوه شانی از شتون مکرانکه او را
خلق عا به و ذرات سا جده بوه هست و
و تطیلی بر ارض فیض او و امر او نبوه و کما
بوه و در هر مقام بر اخلق خود ترقیات
مال آنها به مقدر و موه و تجلیات مالیه
مقدر داشته و در هر ربه مخلوق را
بجزر مأمور داشته و جبر طاعت بر ربه او

بر رقبه او قرار فرمونه تا آنکه بدنه سبیر
و نه طریق با علی علو درجات عرفان
و وجدان صاعد شده محبوب لایالی
خود را اذکر شعله و بدنه ذکر خدا و نمی
لایموت محسوس بحسب شد و معلوم
بادراک خلق و معروف بعرفان عبد
و مصروف باوصاف ذرّه و مسفوت
بالغات شئی و مشهور بوجدان با خلق
نخواه شد بر کم یزل و لایزال در مقام
ذات و صفات و افعال و عبادت و جد

وحدہ بوجہ الاستبیداء ولا نزلہ ولا اضدادہ
ولا کفورہ ولا قرینہ لا یجسم ولا یحس ولا
یدرک ولا یدرف ولا ینکر ولا ینسی ولا
یولد و ما من صاحبہ ولا اولادہ و کم یکن لہ
ولی من الدنل و انہ تعالی عما یقول القائلون
المتبہون الضالون علی کبیرا چون بر این
دقیقہ الہیہ واقف شدہ اند کہ حقیقت
محمدیہ کہ نقطہ التقاط و حقیقہ کحقایق بوجہ
در مردورہ ظاہر شدہ و ان کہ شمس
احدیت و طلعت قدم و کافور احد و سراج محمد

حمد مالہ من تشبہہ و لا عدل و لہ اداة
خلصاء و معامتہ یهدون بامرہ و ہم سر بہم
یعملون و لم یزل و لا یزال ہمین نقطہ
سائرہ در جمیع مراتب بوجہ انزال و
آخر و طاهر و باطن و اسیر است سدر و ان
و احادیث متقنہ بنفس ان جوہر
حقیقت و آف سنعہ کم یزل او بوجہ
ولا یزال او خواہد بوجہ و کل طائفہ حو
ارو و نا طقند بامر او و ذلک امر لہ و اذ نہ
ان اتم فی آیات لہ تفکرون و چون

بر این لطیفه واقف شده بدانند که خدایه
عالم جزو کوره زنده می نمایند و میرانند و حیات
عوالمی بر این عید مقدس می چنانچه
ایه حقنا طلق است که در ظلمات قلت
خلقت الان بعد کمال مرسد
پس در اصلا ب و ارجام و عوام کمالا
ان تفکر نموده تا آنکه خلق در عالم ناسوت
ظاهر مشهور گرد و زیان عوام
نمایه و بعد در عوام بعد در درجات موت
سیر نموده که انهم چون عوام قبدر در جات
چند

چند نیست است چنانچه عوام اصلا ب
و ارجام و ظلمات مذکور با این عین شکر
شناخته نمیشود مگر آنچه دیده مرست که از
چند مقام و مقاماتی خارج شده انهم
در ک حقیقت بلت بد ظاهر از اشخص
ناظر است که در عوام باطنه در
شخص مسیت مسؤل است چنانچه
در شان او مقدر است ولی در این
عالم حقیقت ان مشهور نمیشود و معین
بتقینات خلقه نمیکرد و همین قدر

بدانند که عوالم بعد از موت متداول است
چنانچه قبلاً از موت عوالم ذریت و صلاب
و ارحام را متاعده نمودیم شبیه ان در عوالم
نوم و لفظ ملاطفت نمایند در هر رتبه عوالم است
ولی باین بصیرت ظاهر است تا ختم شده
و مؤمن را از سؤال و جواب فرزند
نمونه و نحو هدیه بر در عین رضاء که
بجه چنانچه شنیده ام که فی سؤال حاضر
خواهند شد و اما غیر مؤمن را در هر شان
بموقف عدل باز خواهند داشت و سؤال از اعمال

از اعمال و افعال خود خواهد بود کین
محسوس باین حسن نخواهد بود و مفهوم
باین مدرك نخواهد گشت و بیست
کفتار در این محمل از مواقع امر جائز
نمونه و قوت کفتار در امکان بشر
پدید انگاشته و الله اعلم بالابلیغ
نمونه اینکه با علی معارف داخل شده
در استی منازل و جدار سالک
شعر و بما قضی له شاکر و حامد لان
لقول الکهر اکمد له رب العالمین

هو الملك القائم مستعان

اسا لکان کچر جو در معرض شہد

واقف کردید و در تلغار وجه معبود ملک

و عالف تا چند در حجابت بوجہ غنوت

خواهید غمس خود نمود از حجابت در ^{ایند}

و از انبات رهید لما لنور العدل

تجلی و انور فی اجحاب چون جلیان

حقیقت شمار کردید و قمص هویت

از مطلع جو تابان گشت و لکن الدین

احتجبوا هم فی الفتوات حالکون اسکا ^{سمع}

سمع خویش فرازید و ابر مبصرند دیر ^{خو}

کنا یئد ان لایحکم من شی عن لقادر بکم

و انتم بما یلقی کم تعلون زیرا که حجاب سب

بر ابتعاد از محض محبوب است و مزید

بر انخمار تلغار مرهوب این حجاب

قانی را قطع سانی و رفع نماید و از دیر

خو غطار خویش دور نمود بنور عدل

ناظر کردید و در هر شان از شتون

خو وجه حقیقت را یافته سیتی از ما

کمان رو بکون بر اجباب شما نیز آید

و چیز از ما برع او بیاید بر آنست نفس
و آفاق نقاب ابتعاد نه بندد و خلق شئی
سبب بر الضعاق ملأ و فاق نباشد
دیره بگشاید و عین حقیقت باز نماید
لما ان لكم محرفي الملائ الا على انتم بذلك
الا تمد الفصير تر فعون وانتم بذلك
اللحي العز و المجد تر تقون من كان في
عطاء عن هذا اولئك الذين اتبعوا
سبيل و كسوا اس و انهم باله و آياته
لا يؤمنون محبوب حقیق جلوه حق اشکال گردانید

گردانید و مرهوب و اقر حلیان خوشتر
استوار فرموده اسائر از انجریستی
از نیستی رهید و در نیستی دخل شعیه
و خود را مجاز از جلیان خداوند
محبوب مدد اسیر لما انه هو الرحمن بکم کل
شئی و ارف بکم من کل خلق خلقکم
و ما کنتم شیئا و رزقکم کیف شاء افلا
تذکرون در بد و عود حق نظر
افکنید و در قبر و بعد ناظر شعیه و در پیدا
و انتها مبصر کردید لما ان کلمات الله

استدقت عن الایمان والشیان
وان لکم صامتون وقد استرقت طلعات
النور وانتم واقفون النظر والی وجه ربکم
وارتقبوا الامر لہ وانتم بما اتاکم لہ تفرحون وما
القائم تعملون واجتنبوا عن عبادة الاوتان
یومئذ وانتم بمنظاہر القدس تسدون کذا
یلقی لکم ویلبس لکم ایاة سبحانہ وتعالی عما
انتم تذکرون مرکاه سبیر عدل راجویا بھ
وطریق فضل راخواهان در بیان و مافی
البیان ناظر بوجہ مطلق از نفحات المحبوب
بناشند

بناشند وبالقادر دشمنان نقطه حققت
از وجہ او محبوب بنوعی در ظاہر و باطن
جذبات قدس اورا شاهد شعری
هر یک از مصدر امر و حکم جاری شود از
اخذ بنوعی و عمر در شئون حق بنوعی تجاوز
شعری مرہوب لایزال حق را شاهد بھ
منقطع الی لہ شعری و بحد لہ رب العالمین
هو ملک المحبوب المستعان
سائران بحد امر و خلق و ساکنان
خلیجہ بدع و ظلم را مسموم در این عالم عنصر

شهری بجه که این عالم ظاهر که مرکب
از عناصر و الوان مختلف بجه نفس خود
بر پاشده و بی سبب خلق نکرده بی
یک و در کار عالم جد و عن که مؤسس حقیق
و خالق کلیتی بجه این عالم و جو
و کون و مافی الکون را بر پا فرمود و لا
جز عبادت خود خلق خود را بیافیه
و بجه از نشانی من استیون مگر آنکه او را
خلق عابد و ذری ساجد بجه کم زل در علو
ذات بجه و لا یرال در علو صفات خواهد بود

بجه شناخته او را شئی و بکنه او بی زده
دون شئی و چون ذات مقدس او
شناخته با تار و انوار زکشته خلق بر
فرمود تا آنکه بان ذوت مقدس خلق
خود را متذکر شده و چون او امر او
مشهد کس بجه بدین سبب ازال
کتب نموده و شواهد و آثار و بینات
و ما شاهد من مقادیره نازل فرموده خلق
خود را در هر عصر بلندی که مبعوث فرموده
متذکر شده تا آنکه ظهورت مالانها به

بحضرت خاتم النبیین علیه و آله اهلوه
والسلام ملتی شده و آنحضرت در مقام
مرانیت و حکایت از مجلی نمی بوه
و بعد از او امر منتهی بالیاری او و مرایا
او و احد بعد واحد منتهی شده تا آنکه
خلق بنفس موعود و حقیقه کفایت وعده
شده و کور کمال ترقی رسیده ذات
حقیقت ان حقیقت را در کون اشکها را
گردانیده و معلن فرموده و بان ذات
مقدس تجلی بر ما خلق نمود و کلماتی را

مبمحصن بدات ذات مقدس داشته ارض
ایمان و عرفان را از خبیث خناس
پاک فرموده انا آنکه در جبلت فطرت آنها
خوف الربوبه و در تقوی ظاهر و باطن
سالك مؤمن و موقن بان ذات
حقیقت شده در غیب و شادانه خود
موقن گردیدند و انا آنکه در دلها را انکس
ریب و سواس و خناس بوجه از
سیر عدل منصرف شده بسیر غی
عامر کرده بر نار غر و بنفصا رفیق

هو افزون و روان ذات مقدس را
چون ذات لائیس خود دانسته از برای
به له محبوب شد زو هر آنکه چند کلمه
عرفان غیر واقع و مستی از ترشحات
امواه مجلی جمع نموده خود را چون ذات
حقیقت جلوه داده خلقی را از سبیر
منصرف نموده و جمر را از حق معرض
کرد بنده تا آنکه نمازه از اهل ایمان
مگر اندک چنانچه حدیث از زبان
حقیقت اولیا علیهم الصلوٰه و الثنا ^{ست} ناطق ^{کالک}

کمالی در فی لعین و ملحق فی طعام حتی لا یبقی الا
نخن و شتیقنا بدرا قدر از این هر گاه
شبهه دارند در مدعیان بیان و اهر
بیان نظر نمایند هر گاه همگی از اهل حق
میجوید بدین مختصر در احادیث مذکور
عمر شد و منتهی و مشتقی در باقی بویا
ائمّه صدر و شیعیان خاص برگشت
بر امر است از این بوجه و هست
ذکر بمنازل فی کتاب مرقوم اندک
لا یشده الا بالمقربون و لا یعلم تک

للا ارا سخون الذين او تو لعلم وهم بايات
له مندوت اولئك هم اصحاب الرضوان
اولئك هم الوارثون سعي نعمه اينكه
حور او متعلقان بخور الزهر ليمان
نعمه در ظاهر و باطن بما شرق من نور
الطور متدر شده و يب اين گونه
مضائق را نخورد در هوشان بر محبوب
حقير خود تكيه نموده تا انكه در اعلى علو ملكوت
سائر بجهه در پستی منازل وارد گردد
ذلك ما يلقى له عباده و يب كل نفس
ان

ان ربك بكلمات شديده
هو له الكافي ملك المتعان
سجالت من محض من ايتاء بما تقضى
بينهم من ظهورات نفسه و يبين الامر
لمن ايتاء من عباده انه بصير بكلمات
خير قدر هو بحق امنا به و كفى له نفسا
بيده ملك و له ما في السموات والارض
وانه لقور عزيز هر گاه چشم حقيقت خود
گشاید در هر ظهور از جلیان مظاهر
ربانیت محیص ما خلق را مشاهده

خواهید نمود و در این نفحات عز جوهر
خلق را از دولت آن خواهید یافت
زیرا که جوهر در این جلوه عدل مظهر
عدل پیوسته و از غیر جوهر از لقا ^{حقیقت}
محبوب خواهند ماند بقوله حکیم لکم فانا
و یلین لکم سبیلہ و یرسد یکم مہم بایات
یومئذ و از علام حکیم در هر موقع
از نشئونات ظهورت لایستائے اللہ
الطاف مالا یرایۃ او در شأن مخلوق
خواه اشکال است هر گاه مبصر بود ^{نظام} ^{حق}

حقه جلیان قلمس محمد رسا در هر لحظه
شاهد خواهد شد افتخوارا عینکم و
نوا تنظروا الوعدہ و تعولہم و انتم بلیقا تہ
ترت قوت تلک ہی ایات تند یکم
الی لہ لان تبظروا سبیر لفضیر و انتم
عن دونہ تعرضون بان نما یبیدیر ہا
ظاہر و باطن خویش را و منتظر بایستند
و عدۃ لورا و در تقاریر او شاگرد
بملاقات او و در تشعیر لیر است
اینها حقیقت کہ راہ ہی نماید شمارا

بسور خدا تا آنکه بینا شوی راه دانایی
و بصیرت و یافتن راه او از غیر خدا
در هر شان اعراض نموده بمایلتی که عمر
نمائید حیف است این ایام عمر خود را
بلاستی صرف ننمائید و مجانا از حق
دور مجوئید و بدین مقدار ساعات
و اوقات فنا خود از نفس حقیقت
معرض نباشید زیرا که وجوه شما مخلوق
لاجر عبادت و پرستش ذات مقدس
الذی خلق کردید و بدین سبب شما را بیافزید

بیافزید و لا اجر ذلک خلق شما و من
مبصر است بینا شده راه عدل را یافته
بما یشوق لهم من انواره مستیقن
بمواقف جلیات حقیقت و صل شد در ظاهر
و باطن و اول و آخر خود بینا گردید ذلک
الفضل من ربکم یا قیوم لهم الذکر و الحق
و یدیکم بمایلت او یومئذ انه لا اله الا هو
ذلک رب العالمین بیده الامر له
الخلق سبحانه هو قاهر علی امره انه لا اله
الا هو ملک السموات الممتنع للظیف

هو لله كفاً من كفاً للطف المستفان
سائران ملك لا هوت و مستعرجان
ملائع و جبروت در هر شانی از شئون
خج محبوب خج را اذا كر بوجه متذكر بايات
او كرده شيشی از منظر امكان
و اكونت باعث بر حجاب انها شده
بر كم نزل بهوا من او ساثر و بفوز
بلقار او ساعی و سالک و ناظر
تا انكه نفیة لقار او از سمت سینا
حقیقت و زرد و نسمة التقار او از طرف فاران

فاران هویت دعد و محبوب خجقز جلوه
نمایه و مرهوب لایزالی در ملکوت غیب
و شهنش تجلی فرمایه تقوا ربکم فی ملکوت
الاولی و الآخرة و اعبدوا له خالصاً و اعرفوا
الله و انتم ببقائه ترزقون البصار خویش
کشاید و دیده خج باز نماید و در ظاهر
و باطن خج بایات او مانوس آید
الطاف لانهایات او را نیکر بر و ادب
مالابد ایات او را در نفوس خویش
شاهد شعیر لما ان له نفحات و خلقات

ووجه شدق من نظر سبباً بقدم وشرق
النور من كل طرف وجاء لهم بامر و لكن
الناس عن كطات لهم عافلون
جز انانکه در ابصار خویش کجرا سبب باز
نموده در عیون افئده خود اکتد عدل
نموده و عوالم سیر خود را از غبار زمان
یک نموده بظاهر جلیان حقیقت پیوستند
از اساکان بخود ایستاد و بر بصیرت ناظران
از خود جز غفلت دور نمود چون نفوس
مشکر سیر خود مداریه بد ببقار ربانی متنا

مستان از جام واحدیت شده بخر
فانی و متاع دانی خود را میالایند دیره
خود برکت ایستاد از مهانت تا کشید از بیابان
نهانت لمان وجهه بجلی و طوطی کوب
لبصیح و اشتق بحر الابر و باد نطلام و هاهو
نور و هاهو ذاب و چه منیر جلیان محبوب است
و علیان حی مرعوب افتاب حقیقت
در تلامع سست و ما هتاب هویت
در تاطوع کواکب قدس اشکانه
و بخود ملهس بر قرار از اساکان مبتکانه

نحو آئید و اسامعان مستمعان
نحویش بنکرید لمان شمه تجلت
علیکم ونوره تجلی ولکن الذین احججوا
عن الخطاة غافلون و انهم عن مواقع
عزه محتجبون اولئک الذین ابتعدوا
عن لقاءه و عبده و امن دونه و هم باياته
یکفرون قرله یرفع دینه و لیظهر الامر
و یبین آیاته کیف یشاء ان تعالی عما
یشرکون هو الذی یرید الیکم بنوره
و یصرف الایات لقوم یعلمون و ما لا

الایات

الابید له یدب الملک من یشاء و یقدر
یفصر للذین ارادوا البصائر منه و رحمة
و یدر له بنوره من یشاء و ینه لعالی عما یشاء
هو له الباقی کما یشاء لم یمنع مستقنا
سبوح پروردگار لایزال که عم یرزل بحا
الطاف ارودر النظام است و بحور
اشفاق اراف ارودر امواج و صراط
در شانی ارزشتون پر نور شکار
و همه در هر قرنی از قرون جلوه
ظهور مستشرق کرد دیده لم یرزل

دعائکم الی نفسہ و الی عبادۃ ذارۃ لان تعرفوا
نفسہ و تدركوا امرہ و هو آوہ الیکم
من کل شیء و ارحم بکم من انفسکم الیکم ایھا
تقیقت کشف و نظار مودت متشرق
کردنیده تا آنکہ با ایضا ز ظاہر و باطن
جلوہ او نکویہ و با نظار اول و اخر نفیہ
اور اس شاهد کردید اذ هو خلقکم لذلک
و ابد علم لہذا من جل ذاخلقتم و لا جبر
ہذا بد علم ابتدا از شمال کل بوجو مندر
بحاک فنار خود خواهد شد در بلین حسین

طینین خود مرضات او را خواہش نمویہ
دعای او مستی خود و ارادہ لقا
و جد او را مستدرک شعبہ تا آنکہ
در علی علو سائر شدہ از ادنی ذلویہ
بجبات رضا او و وصل کردید ذلک
ما یلیکم ربکم و یعظکم فی کتابہ لعلکم تتقون
از مالک خان ملک شہسوار و مترقان خرد
و جو در لرین ایام فنار خود مبر بوجہ
در لرین انات زوال خود الی لہہ راجع
کردید لما ان لہ کخطات و لا یعرفون

سواء استدرق لكم نوره لعلمكم في كل شأن
الى له ترغيبون اسالكماح بسبير عدل
وسكان طريق وصر وفضرا رقتن
رهیده بو صر حقیر متوصل کتبه مجتوب
خویش در جلیح فخر و اصل شعبه طمانه
احاط بکم علماء و احی مالکم عدو ابدین
استغفنا محجوب نکشته و باین متنا
زوال مستحج نکریده در ظاهر و باطن
بما یرحی له و اراد و اصل شعبه ذلک
ما یقیکم بکم و یعظیم فی کتابه و یلین له کلم الامر

لکم الامر لعلمکم فی ملکوت له تجرون لقاط
الیه راجع کشته و مطاهر ربانیت منتر
بج خود شده عنقریب همگی در عیده
و از خود شعیر در عاقبت نگرید و در ما
مضی تفکر نمایند و در مال قضا شامد شعبه
لما ان ربکم العدل قد تجلی علیکم و لا
خطکم بانواره لعلمکم انتم فی کل شأنی الیه
ترغیبون نور الباس نار مسازیه باطل
بر حق رجحان عدلیه و ناطق را با حق
مرجع عدلیه تا انکه الی له رجع شده

بما یرضی به و اصرار غیر ذلک ما یومئکم له
و یلهینکم من آیاتہ لعلکم انتم برضی ان تکفرو
ذلک الامر من عندہ و لکن اکثر الناس

فی آیاتہ لہ لا یتفکرون

ہو لہ الکافی کھائیں کھالئی کجی ہمتعال

مشہد را اولوالابصار بوجہ کہ عم یزل

حق جبر و علل شائے در مقام صمدیت

و وحدانیت حقو یگانہ متفرد بالذات

بوجہ و خلق در صقع فنا حق متکثر

بالشونات والذات ہو و خود بند ہو بنو

بوجہ شانی از شئون مکرانکہ من عندہ

حجتی بر خلق خود ظاہر و باطن بوجہ تا انکہ

بدن و سیدت عظم خلق ما کانت

او یکنون از ضیفی و جویستہ خود با وج

ہستہ البقا را و پیونہ و چون خلق معلوم

دہ حق یلین و بصر حق شناس ندانہ

پروردگار و قیوم در ہر زمان با اقتضای

ان زمان دلیل بر ثبوت حجت خود در میان

خلق خود قرار فرمادہ و ان دلیل را درخواہ

خلق قرار نہ لادہ بدن با پنچہ مرتبت خود تعلق

پذیرفته ان حجت بر اقرار فرموده تا آنکه
گفتی با علی مایکن فیہ الی معارج
قدس ربانیت مستخرج سخن در دستا
وجه و ساکفای بیدار شهو نظر
بر علو دلیل آورده و سوسبیر ا
ناظر شده از سبیر حق من دون
شئی منصرف نگردید و در ایات
بینات الذکر ان کشته دلایل
و بر اعیان او را در حج او مشاهده
نمائید و انظر و الی ما جملہ لمہ دیلا

از آنکه

از آنکه نظر بر مؤلفات اسیر خلیق مجیر
داشتند از حق مدرض تشبیه بر در سلطه
اینجا نظر عنہ تا آنکه منتهی بحضرت خاتم
شده و از آنحضرت بنقطه بیابان خود بیاید
مستقر بوجه چند کلام بللار روح و لفظ
بللار بطور انهم مشهور است که قیاس
از بیابان و مافی البیاب است مزه بر حجاب
شمانگشته بر لبه عجم نموده در طریق
خود بنیاد کرده هر گاه حجتی از قبر ثابت
شد و حجت قبر تصدیق او فرموده

و حجت محکم بر دست او بود بدین
الفاظ مؤتلفه از هر افک باطنی
و از حقانیت خود بیرون از فواید
میزال و لایزال بر حق و بر طرف حق بود
مسند بر حق خواهد بود و در نظر
ظلال حق داعی الی الحق بود و خواهد
بود تقوا اله و اعرفوا سبیلکم پس
با نظر حقیقت نظر نمود و با بصارت
حقانیت مستقر گشته در شب و روز
خود و این انانیت بی ثبات خود چگونه

فورا ذکر شعیر و لانیسبیلکم عن ذکر له
شئی و لا یصدکم عن سبیله من احد یمن
ترجمون الی له و بجز این بماکنتم تکسبون
نه این است که از سبیل منحرف نشوید
و از علی بلیس منحرف گردید پس
یزال و لایزال در طرف حق بود با نقطه
حقیقت مسترف گردید ذلک ما یوحی
الله لعلکم تتقون ای متقیان مستقر گشته
در هیچ مورد از تقوا خود خارج نشوید
چه اگر متقی نبود مستدر نخواهید گشت

و بمريضات الهرو اصل نحو اهيدت نديك
ما يلقى لها الى عباده ويبدى في كرمون بغير
كيفية شاء انه تعالى عما يذكر من قوه
الحق انما به وانه لا اله الا هو لم يمت
هو ملك الباقي ملك الملك
سبحان من يفتح اعين الذين امنوا
ان يروا سبيده وهم في آياتة يتفكرون
برسا الكفاح ملك حق وملك
منهج عدل لازم بوجه كه عين حقيقت
خود در مرشان گفته سمع راستي

نحوه انوار حقيقت را در مرشان مشاهده
نحوه آيات متقنات را و البسمع افنده
خوليش شنوه اقوال اسير خلق بي دين
سبب اجباب خود قرار نه اده مؤلفات
اين مخلوق ضال را مزه بر الكافز شده
زيرا كه در هر زمان شيطاني در مدار
حق دعوى بطلانيت خود داشته و دعوى
راستي بر اقوال كاذبه خود بجه هرگاه
در ساليقين شده داشته در اين باب
مشاهده نموده كه چگونه نفوس حادث

مگیرند که خود را اثبات بر شمایند و بی
افعال و اعمال از نماز نفی و حق حقیقت
نفی و از نماز شجره باطلند و بهر نفسانی خود
هم نموده خود را در نیران سخط الهی
سوزنند و با اعمال زشت خود کفایت
خلق ضعیف را از معدن ایمان و ایقان
باز میدارند نظر بنفوس موفک که در این
ارض ساکن شده نموده که چگونه از اول
لبس لباس اثبات شده تا آنکه
هواها را خوراج بر این دهند چون آتیا
مدعا ان

مدعا ان شده چگونه در تخریب امر
حق قیام نموده بدین اول لا اول را منکر
بوجه و ذات حق را تجدید نموده چگونه
و نفوس سایر مومناخ و بدین هم
راضی شده بدین علم برزل و لا ازال در حجاب
نفوس ساعی بوجه شاید اندک نفس
نعین رجیم خود را بر مقصود رسانند
یا آنکه مشهور است که در هیچ مذهب
چنین نقطه بے وجه باطل که لا شئی محض است
انکار شده بر در خور و ظلام چشم

نفس جیتی واقع نگشته هرگاه در عهد قبر
سندۀ دارنه عرضی را نکرده باشند
این است که زمره خلق از نفس دلیر
محبوب شده هواها را خور امتمک
مشغول و اغراض فاسده خوراد لیر
خو مشمانه اساکفان چشم خو کتوه
دیدۀ باز نمایند و از نفس حق باغوب
نفوس ضالۀ حور بختۀ در نقطه بیابا
موقن تعبیر ملاخ له اظهرها با حق و جعلها
نفس لفر / مبرهنه بنیانشده در سبیر نه

خو مستقر کردی و لا یصدکم عن السبیر
من شیئی وانتم با یاتہ تمسکون این است
که لقطه نفی طلبی بلباس حق مشغول
و خلق را از سبیل باز میدارد و هم
نور را بسوزانار دعوت منمایه
هرگاه بصیر بوجه بدین و ساوس
معرض نبوه سالک در ملک
حق خواهند بود القوله بحسبکم
و جا و قرآنا تا اذنه بالعالمین رفیقین شدید
هر آنچه خواست اله بوجه جار شده

ارین با کفاح مطلق از صیغ شانی منصرف
از سبیر نحو اشد شد الی این فرج له لنا
بفضله و رحمة انه له الحق ملک العلام

الممتنع اللطیف البصیر

موله کفایتین باقی استعان

سبحان من یقصد من یتاومن النار

فی الاولی و الاخرة و یدعو کعبه الی صراط

مسیر دلسته باشند که خداوند جبر

ذکره العالی را دونار و دوجنت است

نار در دنیا و بقی و جنتی در اروی و آخرک
و

و وجه ارین دونار و جنت با امر الیه

و تحقق حکم است در ارین عالم عنقر است

نار اولی شجره نفی است هر آنکه محب

ان نفس جسته شد و از تباع او در ارین

عالم گردید نار اخرت که حجم غضب و سخط

المست لاجرا و متحقق گردید زیرا

که نار اولی جبر الصال بنار اخرت است

هر آنکه در ارین نار داخل شد در بار

اخرت از بد الابد و سخته خواهد کردیم

و درین مخلص خواهد ماند ما نرو جنت اروی

شجره حقیقت است هر آنکه در لیر حقیقت
داخل گردید جنت افرات که تقاضا خدایه
و رضا حقیقه و نماز باقیه او است
میراث برده و بدن وسیله جامع
حکالات ظاهر و باطن گشته ابر الالباب
در رضات الله ساکن بجه در بخت
حقیقت که صرف تقاضای حق و اعلیٰ معانی
مراج حقیقت است متمکن گشته
در قهی المقام ساکن گردید و لیر است
حبر القصال بجنات لایزال الله معونه اینکه

اینکه از لایزال فار محجب و بدین نور
محض مقرب گشته در استی زما
قدس عز خود ساکن شعز زرا که
خداوند بندگان خود را بسور راه محکم خواند
و الی سبیر عدل دعوت خواهد فرمود
استبقوا الی رحمة له و ادخلوا فی ضوئ
رضائه و انتم بما فی الكتاب له تندون
واجهد و ان لا یصدکم عن اسبیر
من شئ و انتم بعلی پسیر توقنون
ذلک الذی جاءکم بالحق و دعاهم الی الله

ربکم وانتم بظهوره توقفون و توؤمنون پس
سبقت جوید بسور ریح ابراهیم
غیر متناهر الود داخل کردید رضوان
و هتراضا اورا که نفس ظاهر در ظلمت
اروست و با پنجه در کتاب ظاهر که نفس
کتاب و کتاب باطن که نفس ان
شجره احدیت است ممد کردید
و سر نموده اینکه راه نزهت شما را از راه
نفس او در وجه ظهور او از جزای
و نفس ان جلیان حقیقت مستیقین ^{تکریم} ثابت

ثابت و محکم کردید از سبب اینچنانیکه
بیامد شمار را برستی و حق و شمار ابوع
حد اپرورد کار خود دعوت نموده پس بظلمت
او در اولی و آخر و بدو منتظر مؤمن
گشته موقن کردید زیرا که از سبب است
اینچه از اول لا اول ظاهر شده و اولی
آخر لا آخر شکار خود کردید و از سبب است
حقیقت محمدیه و باطن پیغمبر از پیش
از گروه مردمان بدین جلیان
ربانیت موقن گشته با تا رلانها یا

اراد انبیا و مظاهر امر او ممتد شد متع
کردند ذلک ما یا مرکم ربکم فی الاودی و الاخره
و میدیکم کیف نغیر بوجه سبحانه للملک
فی السموات و الارض و ما بینهما انه لا اله الا
هو رب العالمین ارسلنا کفین بنیا
شده و ارسلنا کفین در راه حقیقت
سرخونجه در لول و آخر و ظاهر با
بمطهر امر او ممتد کردید ذلک ما ^{صکم} یوم
الله و میدیکم به افلا تذکرون و لا اتقون
هو رب العالمین ارسلنا کفین ^{سبحان}

سبحان من یا قتی امره بقته و یزل
الکتاب باحق و میدر الذین لو توا
بصائر منه و رحمة انه علیم بکل شیء قدیر
صاحب بصیرت و هوش را در سفار
حقیقت که اعلی معارف انسا و انبی
درجات تقوی است لازم و سزاوار است
که امر الله را که نفس شجره حقیقت
در باطن وحی و الهام حقیق در ظاهر است
یافته و بدینند که ان امر موعود در ان
و احد بیکه فقه نازل خواهد شد جمیع

مخلوق را فرا خواهد گرفت و همان
امر مایه حیات و ممات آن خواهد بود
و موت ظاهر و باطن در آن مندرج است
و ان امرانی از آیات نقاط الهیه
که در ملکوت خلق در موج بود چون بحر
مکیط جریان خواهد داشت در آن
امر منفس گشته غوص در آن دریا
حقیقت که جلیان ظهور اوست نمایند
و نفس کتاب ظاهر که آیات او
و کتاب باطن که نفس اوست یافته و نفس

و نفس ظاهر روح پیوسته در ظاهر و باطن
مندر کرده زیرا که خداوند رحمن راه
منهاج انانی را که مندر شده و بصیرت
حقیقت داده شده و مستغرق در یاد
معرفت او گشته و در اول و آخر بقا
او فائز شده و او است دانای از علم
او و خیر پندیان نبوده و بر آنچه خواهد
تواناست از صاحبان دلش و بصیرت
در این فکر مروج منفس شده
در این زخار هیاج نفس خویش

آورده غوص حقیقت نمایند ملائکه بکلم
العدل تجلی هنار و لکن کهن عن جدات
المرغافلون نفی او بر راست و نفی
مجد او انصار صورت میدرخ گرفت
و نقر المهر او از خود بداد و ان را هنار
ار مستر اس الکاف کوشش اسید و
ملکاخ دیره خو بازنما سید و مستر
در اول و اخر بنیاد شده نهاج او را
یا بید ملائکه انوار است قدرت عن
الایمان و السما کل و طلعات امره تلاصقت

تلاصقت محبوب تجلی غور و راد
منظومات کشت سنیا سنان منضیق
شده ساکین ملای نفس خاموش
سردید نه بعد ما ان ناره اضر مست و خطر
و از وقت من دو رخ شنی اینترا
ایها انصار و ارقد و ایها التائون
و انتم ببقاء العدل ترزقون و لا تنهوا
امر اموهو ما غیره انزل له فی کتاب برنم
بایات له ترشدون ذلك الامر
من عنده یلقیکم به یوم افلا تعلمون

قد ضمن استيقين ببقاء اوله و ثبوت من باياته
اولئك هم الفائزون لغير درجات من
ربك وكفى شأن مرقوم قديرا بحق
وانه لقالي عما يدكرون انهم لم يدع

الملك الكاشف المستعان

سبحان من اظهر لقطة لفر الطهورات
عزه و علمها ما شاء من الاليات والبيئات
وقد احاط بكم علما مريب خد اعتر لا يرالي
که علم بزل در علو ظهور خوبی و لا يزال در سمو
بطون حق خواهد بود و چون ذات قدیم او

او شناخته بمعارف ممکنات و مواصف
موجوبات نبوی لقطه نفس حق که حقیقت
محمد و حقیقه کفایق به او را در هر طلوع
از طلوعات شمس احدیت خود مشرق
داشته و در هر جلوه متجلی داشته تا آنکه
خلق کلاسی با علی مایکلن فیہ نمس درجات
عرفان و وجدان صاعدند و جلیا
عزت او را یابند و چون در این کور
که اعظم الوار بود ابر کنته علو رسیده
و ارض معارف مستحق بارش رحمت

غیر متناهیة الیه بدین سبب نقطه نفس
تجلی خود را در بیدار ظهور بر افراشته و او را
تجلی مخفی جلوه گر کرد انبیا تا آنکه کل شیئی
با علی علوم تو جید رسیده با سنی سمو محمد

مسترفع گردید و بدینچه از آیات حقیقت

که خداوند عالم عز و جود در نفس ظاهر

ظهور خود قرار فرمود مستیقن گردید

آیات و بیانات امر الکرامت در

شعر زیر که خداوند بر این نقطه

سائر را مطلع نقاط و مشرق

ظهور است

ظهور است قرار فرمود و دلایل و براهین ظاهر
و باطنه خود را در نفس نفیس از این نقطه
ربانیه گذارده تا آنکه جمیع ماخلق با این

حقیقت ظهور و بطون و حق تعالی بر سر

خود بر این نمونه که بر این نقطه و اس

شده مستجمع جمیع حمالا حقیقیه

گردید و بانوار از لایه آیات الهی متذکر

شده آثار ظاهر و باطن را در نفس

ظهور مستدرک شده مستیقن گردید

ذلک ما یوحی الیه و یلقیم و ینزل الیک

للم من آياته لعلم في كل شأن الى الله ترجعون
سبحانه وتعالى عما يشركون
هو الملك الحق الباقي كدم كفاً من آياته
قر سبحانك اللهم يا من طير طير روح الى
ارعلى اوج نقاره في ضائه وارصدني
من ارضي الى ما قدر اذني بيدا
هو آية يا من سكن ابا كنوز بذكره
ونطق الناطقون بحمده وتنازه با
رفع لقطه الاولي نف الاجر الى مقام
الارفع الالاسنى الاصر واذل عبده
الوحيد

الوحيد الا واحد في هذه الظلمات لهما
الاطول ورشح في قلوب اجبار من مياه
التقرب و بجلل واسقى من شام من اوده
من حياض تقرب من دون نزل
واجتذب اليه من اراد من اصفيا
بما قطر من قطار لنور في لوح الحجر
سبحانه يا من لا يعرفه سواه و هو له
الملك الحق في علو تقدس لم خزل
سبحانك يا من احاط بى علماء وحى
ما فى السموت والارض عدد كيف

رب فان كينونتي كونت من ماء
الفاء وكيف اقدس رب وان
ذالتي ذوتت من خمر لقضاء وكيف
او حدك رب وان نفاهي عجت
بمياه لبداء وكيف ارجدك رب
وان انبي خمرت برشحات قطا
البلل وسبحانك ولقد است كلني
عدم لولا البقية وكلني فناء لولا
ادومته وكلني لاشئ لولا شيبه كلني
تراب لولا اسكنته وكلني نزول

وما لا يكره

وما لا يكره لولا ان شانه وجدته يا ما
كلني وجزئي يا ملك بدني وختمي يا ما طيبك
سدر وعلاني يا سلطان برحمتي
يا مستراطي ورجار ويا غايه زعباك
فرا ولا وافر يا من ساد بر من
كل ارض الى هناك وكلنتي فخذ
الارض ايا ما فاسر لي وجهك وعبدك
ان اسكن لدرية ساعانا او ما قدرت لي
من الالانات والدقاتق اولا يا م
والليلال او بما قدرت وثبت ليلا

واحداً و زهاراً سبحانك ارضي بعد
ذلك ابي ارضي و ابي اهر و لا ابرج جميع
اجباتك يرضي من نفسك و ابر صبار
من ذاتك و القادر في مرضاتك و ابرها
لبي وجه لقائك و اجلني في كل شأن
راضيا راقبا صابرا ساكنا جاهدا
سائر امتكلا على سلطان وحدانيتك
متوكلا على طيبك محمد نبيك مقصدا
بجبر عزتك ناظرا الى طلقك ^{مباها}
في برتتك مستهدفا في سبيل ^{بيتك} ولا
مستدلا

مستدلا على قدسان كبريايتك و
مستقرا بجند قدرتك مستفرا بكنيتك
كيا نيتك مسترفعا في كل شأن ابي
لقاط رحمتك مستقرا بامر الله
منجذبا بامر الله مستفرا بمسك
هو نيتك مستقرا الى اوج احديتك
حتى اكون بمن نصر وجهك و ارفع
امرك و جاهد فر مرضاتك و تنفي
رضائك يا من لا يعرفك الاك
ولا يشهد عليك ما عدك صدق مسلم

علی نقا ط امرکن و طلعات غزن و رفقا
اللهم بهم فی کل شأن و اسئالک اللهم بهم فی دونا
شأن انک انت حبنا و انک انت
السلام نجیر الایة علیک من شیء و انک
انت تشهد علی کل شیء بیده الخلق و الا
وانت المستعان و انک انت لعلی
کل شیء شهید و انک انت رب العالمین
هو متوسل الی ذوال الالباب بجه
هر چه بر مویب حقیر در مقادیر خود
جاسر فرمایم در درگاه خود و خود

شد دوست داشته در هر شأن که
دوستان او من الی الی منته در سیر
او سالک بجه و بدینچه او را خسته
عامر هر چه مایه نصرت در امر الله
بجه مرض او بجه و لو کان قد ما واحد
یفیع علی بحق در راسر اسفا حقیقت
حفظ وجه خویش از راسر باز داشته
و در زباب و ارباب مراست
خود ملحق نظر نموده لئلا یصیکم من نفی
مالا یجبه له و در جمال حکمت در این

قلیلا ایام نحصالی از رخ بر جکم له برخی منه و
وسلام انه کاسخ بکم حفیظا و سلام علی من
اطاع له و کان رضیا و سلام علیکم و صلوات
و لعل شأن مقفی و کان له بکم شهیدا

انه کاسخ قویا عزیرا

هو له الکائن ملک الجان

ارسله بالهدی و دین الحق و خص

محمد ابیه بالوحی و ما قدرت ان من رحمة

و نزل علیه القرآن هدیر و ضیاء

للعالمین و ضیاء الهدی و البیات و رحمة

من

لمن بالفضل و کاسخ من ملتدیز و رب
پورد کار لا یرال که کم یرال در علو ازل
در مقام وحدنیت ذات و صفیات
خود بعه و لا یرال در علو صمدنیت و کربا

خو خواهد بعه خلق لا من بشر ایله

و پیغمبران را بدستی و راستی در میان

خلق خو اشکار کردید و بر دین دست

و ایلین محکم و راهنمائی و حق ان ذوات

مقدس را مستشرق و معلن کردید

تا انکه ما خلق یدای نفوس طیبیه بکایمکن

سخن نظیر و اصدا با علی معارف او کرده
عرفان تجلی غیر متناهی او نمایند و چون
ارض النفس و افاق قاهر جلیان ^{حقیقت}
اولت نفس محمد را بر انگیز ایند و
ذات مقدس را محصور بوحی و الهام
و آنچه خواست از نفحات رحمت خود
و آیات عرو و عظمت خود گردنید و چون
که اعظم حج و بر اهدین و اگر دلالت و شواهد
بعد بر این نفس مقدس نازل فرمید
و این را را همانا روشن بر عالمیان
مقد

مقد فرمود تا آنکه کلشئی با علی زد و
عرفان و اصدا شده محبوب حق
خود را پرستش نمایند و در این کتاب
حق را همانی و دلیدها قرار فرمود زیرا
در این بجز را همانی و حق و دلیر
ظاهر و باطن و حج اول و آخر و امر
در رسیدن بر این تا آنکه رسیدن منتهی
فصل و عظیمه او را او بجهت از مروجی
که راه یافته و منقطع بسور او بجهت
انگی در این لجه غمسر نمودند

در این قلزم و حدت آرزو با آنچه حق عز
و جبر مقدر و همه و اصر شده نفس
محمد را چون نفوس لاشی و ناچیز

خو حجاج نمایند ما از ربکم العدل بجلی

و اظهر له آیات غره ان فی ذلک آیات

لمن قفنی بانار العدل و کان من لفا ایزین

ار خلق ظاهر سمنه و ار مخلوق

باطن در این کجبه دخل شده مرهوب

خود را در جمیع مراتب و شئونات

خو یافته بما یلیغ و یلیق در این رسته
و اصر

و اصر شعز ذلک ما یلیقی له عباد و یزلی
فی اللوح باحق سبحانه و تعالی عما نشر کون

هو له کفائر ملک احق ملتعال

سبحان من یلین کفر صراط الهدی و یلیقی

احق فی قلوب الذین اتقوا ان ربک

رقیب بعباده مطیقین هو الذی علم رسده

الاسماء و مات آء من معاکره و اوحی

لکرامه ان ربک بکلتی علیم مرهوب

لا یرالی که عم یزل در علو قدس ازل

منظار قدس عظمت خورا انکھا

فرموده و لا يزال در سمو عز قدم موافق جلیان
خود را متشوق خواهد داشت
و در هر زمانه ساکنین ملک حق را
بطریق راست هدایت فرموده راه
عدل را لاجرا آنها بسایخ خواهد
فرموده و القار حق در دلها حقیقت
پرهیزکاران و مؤمنان نموده فضل استیلا
خود را در یغ نخو اهد فرموده تا آنکه
کلتی با علی ما یملکن فیہ صاعدا الی
ملا عملی کردید در ظاهر و باطن مشرف کرده

کردند زیرا که خداوند پیغمبران خود را
بعدل اشعار کردند و اسما حقیقت
خود را که منظر ظهورت غیر متناهی است
در باطن آنها جلوه گری کردید تا باطن
جلیان عظمت خلق او را مستدرک
شده در آنچه وحی در باطن تجلیات
آنها کردید و در مال آنها را بسور
او منتیر شدند از ساکنان در سبیر
او ناظر شده مستبصر در اول و آخر
و ظاهر و باطن کردند ملائکه بکم بعدل

الحق تجلی و جانشین آیات الهی من کل
شطر و لکن الذین اصحبوا عن الخطیئة
اذا هم محجوبون از مبرهن طریق عدل
و سالکان منزه فضیلت و ارق عز و
مذرف کشته متظهر بآیات متقنات
او کرمه و البصرا و فی دنیایم و انتم بآیات
له تمسک و رخ در پیش خج بنیاد
و بآیتها تجلیات او مستدر کریم
و بد آنچه از جلیان او طالع کریمه
ممنوع گشته بجا شرق من انوار

الحقیقه

الحقیقه در عالم خوف ثابت و حامد شوی
ذلک ما یو ضیعکم له و یدین لکم من آیات
و یلقیکم له سبر الحق لعلکم بمنظاره تمسک
ذلک انفس من عنده یلین للآیات
و یلقیکم سبل عدل و انفس و ید علم
الی الهدی و الحق لعلکم بمنظاره توفیق
تلك هم آیات العدل احکمت یا حق
و بها انفس له یلقیکم لعلکم فی مواقع الامر
تتفکرون افتموا اعلیکم و انظروا الی العزم
و انتم بما یلقیکم له فی آیات اللتاب تعلمون

هو له ملك المتعجب سبحان

سبحان من ابدع خلقا نفوسهم وعلمكم

علم الكتاب وما يرجعكم اربابا حتى افلا

تكونن في ايام لهم من الذكرين بصروا

في دينكم يومئذ وبقوا الله في كل شأن

ولا تكونن عن ايات له من بقا عاين

ارما يلبين له لكم سبيد ويلقيهم بما في اللوح

يومئذ ان ذلك هو الحق من ربكم

افلا تذكرون قد اعملوا بما وصاكم

له ولا تخسفوا في دين له وانتم على

منهاج له تعلمون ولا يكن عملكم رياء

ولا تقصدوا على نفى وعوضوا عن فضل انظلام

وانتم بما في اللوح تبصرون تلك ايات

له تهديكم اليه في البيان ولا يعلم ما فيها

الا لله ربكم افانتم في ايات له لا تفكرون

كيف فرجت عن شجرة لا يرى فيها الا

له افلا تفقهون تلك ايات رافلا

تذكرون وتلك امر انار له افلا تعلمون

ولا تعرفون تلك امر من رحمة له

وفيها الهدى والبيات لعلمكم تتفكرون

النظر واما في اللوح يومئذ وانتم ببقاءكم
ترزقون قرم لم يكن لقايمه كلقاء خلقه انتم
في ذلك لا تفكرون البصر و اليومئذ

في دين الهدى وانتم ببقاءكم يوم لا تتوفون
وارجعوا اليه في كل شان اودخلوا
في الامر خاضعين و احكموا بما في بينا
وانتم ايات له من عند نقلة الاولى
تعرضكم بكنز في بيان الا انه لا اله
الا هو وان نقلة البيان نف وان
ادلاء اكي اول خلق وان اوجه الازل

عبدا

عبدا من بايات له وكما من اهل تدبير
قدرا لاله الا هو خلقني وكل شئ واني
كنت من اهل وقنين ابدعني له وكل شئ
والا لمن اساجدين فمن لم ير خسر
في دين له يومئذ اولئك هم الظالمون
ومن لم ينصر دين ربه اولئك هم
المعتدون ومن لم يدكربايات له
اولئك هم الخاسرون ومن لم يصدق
وجه له يومئذ اولئك هم المشركون
فبما من نصير في الكتاب تفصير

كلشي ويهدر من نشاء الى صراط مبين
وسبحان ربك العدل حكيم ما يشاء وان
الريه طير فرستهموا ولا يصدكم من شي
وانتم في دسين لهم تبصرون واعرفوا سبل
ربكم واتقوا الله وانتم لصلحون وارحموا
على انفسكم وانتم تتقون كذلك يلقىكم
صلين لكم من آياته افلا تعقلون وهو
الحق يهدىكم في كل شان ويلقيكم
الحق لعلكم تفقهون
هو له لباقي الكائن بلستان

سبحان

سبحان من يبين لغير صراط الهدى
مقادير لذين كيف يشاء بامرهم اعلم
بكلشي قدير وتلك هم آيات الهدى
ولقد من ربكم ورحمة ولا ابتدئتم بها الا
الذين اولوا الفطر من ربهم وهم في
دين لهم يشكرون وربكم بحق فيصبر بلين
عباده ويلقي في قلوبكم لتفقهوا ويهدى
لكم بجان شياؤا فلا تذكرون ان
الذين اجتمعوا عن لقاء ربهم ويتبعوا
عن ذكره اولئك الذين جعلتهم

عن سبر بهم انهم ببقائه يكفرون قرا لمعوا
نفس له بلنكم ولا تكفروا بالنقطة في بيان
ولا تتبعوا الظلام ونتم باقي الازل لتفتون
تلك هه ايات لعلام تتديكم الى
يومئذ افلا تذكرون قرا لا يؤمن بايات
له الا من تقطع اليه وكان في دين له
من اساجدين ولا يكفر باياته الا
من تبع سيراغي وكان من المعتدين
وربك الحق بعدل يفصدين عباده
ويلقي الحق في قلوب المتقين قرا تفسروا

بار

بالله والكلوا عليه وتكونن في عهد الله
من اثنا بلتين ورا عملوا بما القاكم ربكم وصنعوا
ما هو خبير لكم في دين بعدل وكونوا من
واعظموا بحبر له والظروا الى وجهه ازل
ليوم الامر وكونوا من عباده لو ازلين
كذلك يلقىكم له ويليين لكم ذكره سبحانه
هو القاهر على امره وانته لقول عزيز هو
الذرا ابدع كل شئ وما في السموات
والارض بيده الخلق والامر ونه لا اله
الا هو رب العالمين لا يسمع عن عبادة

من شتى وانه لفي عن العالمين لفي من
بتاركن له رب اعز من اعظم لذر اسر
رسله و نزل الكتاب باحق و عنده ملكوت
كل شى سبحانه لا اله الا هو ذلك رب العالمين

هولهم كعاشن الممتنع المستعان
سجانه من بلين كهر سبده و يمد من شانه
بايات كهلام و يلقى الحق في افئدة المخلصين
ونكت الايات بنيات من كتاب ربك
ولا يؤمن بها الا المصرون الذين اوتوا
لصاثر من ربهم وهم بما في الكتاب ليتدونا

وزك

وربك الحق ليعبر بلين عباده و يلقى الحق كحق كيف
يتكلم سبحانه بیده الملك و كل الیه لعلبونا
القول الله في كل شأن و عملوا بما في الكتاب
وما وصيتم به و اعملوا الیه خالصا و نتم بمظاهر
القدس تمتد و ان الذين اوتوا
لصاثر من ربهم و القوا في له و هم بلفظه
مؤمنون اولئك هم اصحاب العدن
و هم من كل رزق انهم بما في الكتاب
ليتدونا ان الذين في قلوبهم نور يمشون
يوؤمنون بايات له و يبلغون امر الی

كل شئ وهم في كل امر اليه يرجعون اولئك
هم اصحاب العلم وهم من كل نور عند ربهم انهم
بلقاءه يفرحون ويدخلهم في رحمته ويؤمهم
بما يشاء يومئذ انهم يحيى لهم رزقون
قر له ربي وانه ابدى وكل شئ واليه
كل يقبلون هو الذي رزقني كيف يشاء
ويلقى في الكتاب ما يشاء سبحانه هو لغا
على امره بيده ملك واية كل حيرون
لا يفوت عن قبضته من شئ بلين في
الكتاب ما ليرج كل نفس ولا يشهد على الحق

الحق يومئذ الامن كان من الاقربين
ولا يعلم ذلك الا الله سبحانه هو الوحد
في ملكوت السموات والارض وانه
لا اله الا هو رب العالمين قر له وعلما
في سبيله ولا تكون عن ايات له من
الغافلين كذلك يقيم لهم ويلين لهم
اياته ويمسك لهم بما في الوحد من اياته
انه علام حكيم لا يفر عن قبضته من شئ
يقدر على كل شئ يدور بكم في ملكوت
السموات والارض ويعلم علم كل شئ

الحق تكلموا من ايشا عدين سبحانه هو الحق

يهد من ايشا وانه قهار عظيم

هو لقا هر ملك القائم مهتعا

سجانه من ايلين لكر صراط الهدى و يلقى

الحق كيف ايشا ان ربك سمع بصير

هو الذراحي من ايشا من عباده

بنفحات من لدره و اختص لذين

القوا بمفارة من عنده ان ربك لطيف

خبر هو لدر لا يفوت عن قبضته من شئ

بيده ملك السموات والارض يسب الامر
من ايشا

من ايشا انه لعل كل شئ قد يران الذين

لقوا في لهم بهم وصبروا في سبيله ابتغاء

رضاته اولئك لهم ليشد من بهم

و لهم في الآخرة من كل رزق كريم

يدخلهم من ايشا في رحمته ويخص

الذين القوا بمفارة من عنده و يلقى

الحق كيف ايشا ان ربك قور عزيز قل

فمن ايو من بالرويقه اولئك لهم

الرضوان نزلوا ما لهم في الآخرة من ^{مخلفين}

وربك العدل يلقى لنور في قلوب الذين

احسنوا ولتقطعوا اليه ويكشف ضراء الدين
اهدوا سبانه هو لغالب على امره
وانه لقوم خفيظ ولقد جاء الذين يتبعوا
الظلام وجه ربك وقد هتفوا ان
ليبدوا ربهم وتتبعوا سبيل الافك
وما هم بمؤمنين ووزادوا كفاؤا
وتبعوا سبيل نفى وكانوا عن آيات له
من العاقلين سوف يحترقهم
في نفس ابليس وليدخلنهم في النار
مع الداحلين جزاء بما عرضوا عن لقطه
الاولى

عن لقطه الاولى واتبعوا الفاروس سبيل الظلام
وكانوا من المعيد من لكم دركات في النار
وما لكم من ناصرين وذلك جزاء الذين
عرضوا وربك لعادل يقصر ما يشاء وانه
لغنى حلیم فبما ان من محض كغير بوجه
وجعل النار مشورا لهُوا لانهم قوم سوء كفرا
بايات له وكانوا من المهزبين قد اتي
لعلى بحق من الدر له واني لمن الصالح
كذلك علمني له سبيله وهداني الى لوجه
في نفه واني لعلى صراط مبين ان هذا

لذو حق من لدرسه يومئذ ويرى بعدل
الحق وانه ليعبر به يوم بيده ملك في الآخرة
وانه لقور خفيط

هو سبب كفاش بكافي قاهر

سبحان من احاط بما خلق ولا يحيط به
من شئ يعلم كل شئ وكل عند في كتاب
خفيط قرأ خلق خلقه وعلم بعسر سبب سبب
هو الغالب على امره وانه لقور محيط
ان الذين انقطعوا الى الله ربهم واطاعوا
الله باحق وكانوا من المحسنين اولئك

هم صحاب الایمان ولهم ذكر من ربهم انهم كانوا
من ملتفتين ولذئذ امنوا درجا بعد
من ربهم ولهم في الآخرة من كل رزق
كریم ویدخلهم من شاء في رحمة وهدى
لفض من شاء ان ربك سميع عليم
وانه لعليم بالعالمين صر فمن كفر بايات
اولئك ما لكم من نور ولهم في الآخرة
من كل نار شهيد ما لكم من نصراء
عند ربك ولهم زفير نار وما لهم من نصير
قد أسرع طولا وانه لقور محيط وان

اقرب امر وان لم يحيط خبير قد احاط له
كلتشي بعلمه و ارحم كلتشي في لوح حفظه و له
الامر و الخلق و انه لم يحيط علم لا يحي من احد
الا بامر و لا يموت الا بعد اذنه سبحانه
يقرب الليل و النهار و يحي ما خلق و انه
علام حكيم قد بعث الرسل بالامر و اظهر
النقاط بالحق و العال مع له سبحانه لا اله الا
هو بريد ملكه و انه لقور سلطان عظيم
ارحم كلتشي و ما خلق و يحي ما في السموات
و الارض سبحانه هو الغالب على امره و انه

لقور

لقور قد برقل استبقوا الى صراطه و اعلموا
له خالصا و لتكونن في ايام لهم بصابرين
كذلك يلقبكم لهم و يلين لكم من آياته و يهد
له من يشاء كيف يشاء و انه لم يقرب
بالعالمين قر صبر و افي سبيله و لا يصدم
من شئ و اذ خلوا في ديار له كافة
و لتكونن في ايام لهم من بصابرين
كذلك يلقبكم لهم و يلين لكم من آياته
لان لو آمنوا بايات له و تكولوا
من اسراقين سبحانه يلقبكم في كل شأن

ولعلكم سببكم ويزدكم هدرا ونور الوجود
وميدكم بجاننا لان تكملوا يوم الام

من اغاثرين

هو له كفا في بعد محتسب

انه القى كتابا في خطاب من ذكر
اقتران ينبغي لمن يلى ذاعلموا ولباب
وبصيراني مبدء واما ان ينظر الى
ما قال ربه في الكتاب استطاب ما سبنا
بمداني مللة الاخرة ان هذا الا خلا

قوله وان هذا الشئ عجاب ايرى مقلدوا في بليت

في بليت ايجاب والناظر من وراء
الاجاب في لقياب وكيف الوصول الى
الذهاب والاياب بعد ما ان اسبر
ولطرق من كل باب وليس وفقوا
تلقاهم مملوب وحقا دالاسبار وكيف
وجريان هذا الامر وان يطالب في نقاب
ولا يوجد الامر الا بعد كنف لقناع والاقناع
وارتفاع الاجاب في ايجاب وحصول الامر
من كل باب بعد فرخ ابواب واردة
التواب والتقاء لفرقان بعد رفع الاجاب

ارضاء برضى لهم الملك ابو هاب بما يجرك
ولقد مرث كل باب في جمع الاسباب
ويلون انناظر كالملا من دون ان ينظر الى
شئ من شئوننا ان الخطاب في لوح كجوا
ولا يقع عليه من شئ مما قفى ولقضى في لذهاب
ولا ينظر الى ما لا يوجه ما يرضيه تبغاء لوجه
ربه اتواب ولا تخزن لفه بما يقضى له
المقدر ابو هاب حينئذ الامر له يقضى ما يشاء
ولقد رانه لاله الاهورب الارباب
ملك الملوك والاله الاله وان لغنى اتواب

قربده لام

قربده لامروله ملك وما فى السماء والارض
واليه متاب وهو الحق بيد من يشاء
انه لا قوة الا بالله المتعالى ابو هاب يقضى

بلين عباده بالحق ولا يقضى ما يشاء الا

هو سبحانه بيده المخلق والامر فى كل

شأن يحرك ما هو الخرز يوسد ويفر من شاء

ما يحركه ويرفع من يشاء كيف يشاء

انه لشكور او اب

هو له ليه فى الملك سبحانه

سبحان من يحرك كصر ما هو خير يوسد

و يقدر لغير فضل و رحمة انزل برك شديد ليعباد

المؤمنين و يخص لهم لذير يقوا و صبروا بما

يقضى بلينهم و يقدر لهم ما يشاء من علم حكيم

بد آنچه از مصدر ربانیت اشکار شده

و مقفی در حق بندگان بوجه خواه بفرود

یا انکه لغما و صحت و الا و مرت شاکر

و حامد کرده عوارضات از این خاند

فنا که غنا و فقر این عند موقر المذکر یکسانا

بتدیلی از جمله سالکین در مسکن حق

مشهور بکر داینده و کجوتیر احوالی اشفا

نداشته

نداشته لم یزل در اعلی ارفع عز و لیس بگو

و لایزال در اهبی سمو جو و مستبین مرفوع

کر دیده هر آنچه رسد شاکر بود بدیچه مقدر

تجو حامد شعنه ملائخ مقاریره تقفی و مقدرانه

بحر و مال احد من شئی الا بعد اذن علیه

تو کلنا و ان علیه فلیستو کل عباده لذیر تقطعوا

و هم له عابروان هر نفس را در عروج خو گذار

نظر در اول بد و منوره تا امروز که چه قدر

انبیا علیهم الصلوة و الشاء از این خلق ضعیف را

دعوت فرمود و بسیر حق خوانده مطلق فائده

بختی چونه و این لبایم که از هر سمت
نار در مقابل و در کجای جلواتی ممانند
بعضی اتباع دنیا و بر فی در قفا کفنا
و جمهور در پیر. ذلک حتی لایقی لایق
مشهور کردید. با وجود این شدت و ضرایب
معلوم است این مقام بر مثال شما شمانت
و استنزا خواهند نمود و غافل از آنکه ال
لیتزر بلکم و مدهم فی طغیانکم چنانچه زبیر
در لوح جلیست ختم که علی قلوبهم و فی
لعینهم غشاوة القار بر حق نموده اعدنام

جسته
بر او

بر او جسته معظّم حکیم کبر او شده مستودع بر او
او کردید. ملائک حیوتنا تقضی و انما کل الیه
را جمع بود. آنچه مقدر شده است اگر و حاد
بعضی بما یکبر الیه و یقفی در هر رتبه راضی
کردند و مبلغین ذکر و سلام را ذکر بعضی
در مقام ذکر و عبادت مرهوب خود را
فرا موش نمایند ذلک ما را وصیر الیوم
الان تلون من لیتا بلین الی لولح سایرین را
فرستاده باشند. او به کفافی مستغنی بدین
سبب از غنیت مطلق من بسیار بد کرده و یفتح است

التوا بئنا يا نفع ان ربك لطيف رقيب
هو انذر اجر قضاياه لمن تاتك يومئذ محص
للذيين امنوا بافوا هم بما يقضي على اوجه وبقدر
ما تاتك ان ربك لبعث شي شريد مرهوب لا يزال
انچه در شاخ عبار خود جار فرموده خواهد
گذشت خواه بضر و الام يا انك بصوت و مقام
يا انك غنا و فقر و مسرت و اندوه كل ذلك
بما يقضي عند مشيئه اقرب من ان يقول الذ
كن فيكون هر چه مقدر خود بدخ راضی گردن
معلوم است فنه حقه بگوشه در ضر و اكد از بوعه

هرگاه

هرگاه در این ایام حسنی نفی شبهه و ارادانه
در سابقین و ایام سابق نظر دارنه در ایام
ارتمه بدر علیهم السلام نظر نموده چگونه بران
ذوات مقدسه و دوستان حق وارد
شده هر یک بنهی و همین مرضی الهی بعه
و خواهد بود نه اینکه قدرت بر تبدیل این
نداشته بر ازل قدرت غلبت کل شی
و مشیئه جرت فی کل شی بدو کس بما
بمحض لکم ایلم بصبر فی سبیله و من
من ایقین و اکیه از افواه ناسن یا انک

از این امر وارد شده از نهم در هر زمان
چنین بجهت امر تازه نیست که سبب احزان
شعور ما شاء الله بجز و ما لاحد من شیء الا
بعد از آنکه مشهور است که دوستان حق را
لازم است نصرت هم در مواقع شدت
و تنگی غمخواران باشند در این عالم ظاهر جمال
ذلت است لیکن للمؤمنین عز عند ربهم فی
ملکوت العلیاء المللا الاعلی اذ کبر و الله یذکرکم
ربکم و نتم بحی ربه تفرحون و انشد و یجلیکم لقطه
الاولی ما نشد و من اشعارکم و انتم بدکرا لقطه

فی سبب

فی سبب تفرحون ذلک ما یجب لکم ربکم لعلکم
تفرحون و انتم ترجمون
هو لکم لکافی ملک المستعان

سبحان من یزل رحمة علی من یشاء و یخص
العبید بغایرة من عنده ان یربک لطیف رقیب
هو الذی یرید لکم من یشاء و یلقی کلمه فی فم
المخلصین مرهوب الینزال الی که مخصوص فرجه
دوستان حق را العطاها رخصه و مفتخر کرد
مجان ذارعه هستی و مولیان خود را با خلایع
عز و هدایا رخصه و فبصر خود ما عرفه من شکر

شناختن ذاتش ممکن ^{نیاست} ~~و~~ و ما
و جده من شتر چون یافتن گنبد در حق
عبادتش نکردم بزل یعرف کل صبار
و یسرده علی جمیع ارقاع همیشه خود عارف
و معروف کل خواهد بود و واسف در معرفت
بعضه احاطه بمافی السماء و الارض زیرا که کل
و جوه از غیب و مشهور خلق او بود و در قبضه
قدرت او بدیشتی نموده و عوشتی خواهد
فرمود هرگاه نقطه نفس او که حقیقه کفایت
و جلوه ظاهر و باطن او بود یافته با علی عرفان او واسف

او و اصدر شده و با جلی معارف مستوصل گردیده
سمر نموده اینک بعرفان ستمس حقیقت و اصل
شده در ملکوت ابتدا و انتها با علی اوج پسر
عرفان و الیقین مستبلغ شده تا آنکه علت خود
خود را یافته با علی ممره این مستتر شده و شرفات
لانهایات او را در مرایا احدیت مشاهده
نموده از ناز که باطن لغی است نجات یافته
با علی درجات در اولی و آخرت مستر کرد
ذکر ما لفظ ربک و یلقیک لایح نگویند
باره و آیات فی کل شأن من الهتدین و در

و در مقام مهم بدین ذکر و اولت نموده و جده نموده
اینکه بلیت خالصه متذکره باشد تا آنکه بقرات از
مشهور کرده ملائح ذلک فضر من رزک

بعاکه انه لا اله الا هو رب العالمین اللهم یا من
یکفی عن کل شیء و کفی حجه عن کل شیء و جبر لک

شرعته و منها جاو کل ال عابرون یا من کفی
بلیه باحق ثم الانبیاء و کل له قانتون یا من هو

حسی فی الاولی و الاخره و انه کما یوم القیوم

هبت اللهم من رحمتک و کفی عن کل شیء

و ما اهنی و اعطنی سؤال و اتنی ما اردت لی و اغفر لی
و لمن

و من معی و کفنا عن کل شیء سمانک انت
اللطف الحیب و الکی کل رجوع انت اکره
لمر حوب اسباب جریان ازنده مقصود
یا فته و السلام علی من بعد نبیات له
و شرف من ربه و علی الذین امنوا
و اللات امن و کفر درجات و برک علی
کل شیء قدیر و ضیاء علی و هو فی العالین

و الحمد لله رب العالمین

ص صاحب پرویا و اما ستر فی جواب الخطا حمر

هو سه کفانی ملک بحق منتعال

الحمد لله الذي شرح صدور حباة اخ بعرجوا الى افق
العز ورا كدر و يعلم مرضات لفسه ان يكونوا
من الفائزين و امن له على ما وفق و هدك
فاندر على ما انا ان له ليه احدية من عين كجدة
المجآته بالنار العلم و الحكمة بان سر و يا عالم
لا هو ليه جبروت و فيه استباح عرضي ناسوتي
ثم التوار من علم حقيقي مكنوني لا العلم في حقيقة تلك
المطالع احقة الاله ربك و لا يلين في ذلك
العام جوهره و لا يعرشي الالما سمعت اروايت
وفي بعض من ملوق نظر حقيقة كلاته في غير الظاهر

في تعبير الظاهر و في بعض مقام لا يعبر ولا ينظر
تجليه لما ان فيه كخطات و شئوناته و لا ينظر
على ذلك من احد سبحانه جعل ذلك
العالم من عجائب خلقه و غريب امره
ولا يعلم ذلك الا هو و ما لنا من علم الا
بما علمنا ربنا و ما لنا اذ لا ان يجبر فوق
ذلك استحق باله و ذره سبلة و قرين ذنوب علماء
و يحتر او ما الو فوع الى غير ليلد فالنظر
في امورك و لا عمل بما ترطصلي به فبه و ما
هو خير لك و ان ما ذكرت فيما ذكر من

ان هذا يوم العاشرة از شهر بياح است فقد
ارسلت اليك ما فصل في هنالك مما اني
اردت ان يسر لها س في نقطة في موضع
اياهم وساعاتكم ولا يمكنكم الا بما شئت
مهم في مطالع الادوار لا تجد ورواج في
دوراكم وبلغون الي كورهم لذر هو باطن
العام في سنهم وبلغون الي ما يروى لما
ان في الشهر لعربية وما الحق بعد ذلك في
البياح لم يحصر لكم لمراد فانه قد جعلت نقطة
في اول الدور مترير جمع لها نظر يصر الي نقطة

الاول

نقطة الاول فالنظر فيما شئت وبين
للذين يروى ان يجردوا الي ذلك
سبيلا وانما ذكرت من قول الحق
في بياح طسجد بلي انه يجر ويرتفع الي
الرواسم (حمد لا بهر) يرتفع الامر ويقع
بالقع وبعده ذلك المقدم محرم
للمعا عبد بن ملر تفين الخايسين نظر بان
ايام گذشته که امر له مختلفي بوجوب
عدم وقت ويجر له مال كافر في حينه
انتم ذلك اليوم تنظروا ما الامر من

من مرد و اناله عابو مع قمر لبا اذ كر ربك و سئل
من فصد و سجد مولاك لعدل و قولي رب
يا من اعلم بي من نفسي اتى و من كل شي و قهر
الى من كل شي و البصر بي من كل نفس و شهد
على يا من كفاني و يكفني ما هم في امر ديني
و اخرني يا من كشف عن اليبوب كلب
و اخر و فرج ليعقوب عبده و راد اليه
و حفظ موسى نبيه و محمد ابي و رول و عيسى
روحه قبر ذلك ما خير لمسلمين و ابراهيم
و اقرب الاقربين فالقني عن كل شي و ضروري و سقم

و سقم و بلاء فانتهى عليك يا ربا و انما
ذكرت من اسماء الاعلى ياخ الالاول
والاخر فاستد باخ الالاول اول من دخر
في ذلك الامر و ذاق من فواكه قدسه
و بلغ امر لها الى كل نفس و الاخر من نزل
على لتقطه في الامر و عمر بجمع كوقف و الالاول
حماد كرفي قول بلجلى في البيان ان يا اسم
الاول و الاخر و الظاهر و الباطن و في مقام
اصراخ يا مجمع لها كل و في مقام عرف
السين و ان هذين الاسمين الالاعلى مستشهد

في الامر ودفن الاول في الطاء والاخر في الباء
يلتقي لغير احد ان يزورهما ان استطاع ويكون
من المهتدين وان كنت على ارجح وارجا
واجبت داروم دعاء لذكر عليت هذه لورق
واستلهم من فضله انه قريب مجيب
ما سألهم لامر الامن بعد اذنه وانه سير
قريب لغير فضل ورحمة ويلين الامر
بالحق انه علام حكيم اذكر من ايد ذكره بكر
علي من ايكرو والاشرف نفس بالهدى وحق
ثم من معك واذا ذكر له بها استطعت اليه من سير

لکلی نقول بچمد بر ب | لعاملین
بهر کور تمام نحو نقطه این از مرکز شش
ساعت حرکت می نمایم باین معنی
که در کور اول شش ساعت و در
شش و در ثالث شش و در رابع
شش و چون چهار کور تمام شد یک
روز که بیست و چهار ساعت باشد
اختلاف نمایم پس باید در کور چهارم
در دوره مستقامت یک روز در آخر
افزود که بیست یک روز تمام شده

از زمان لقطه در مرکز اول استار و حساب
 چون دوره اول از کور محسوب شود این است
 سه لقطه تا آنکه محر جلیب اورا دریا بید
 در این سال که کور دویم است حساب را
 حفظ نمون روز را محسوب داشته چنانچه اول
 کور از هشتم ربیع ثانی با اختلاف از یام
 که ۳ شبانه با حساب نمونه بدین پنج
 ثبت داده و بسیار دقت نموده که روز
 قوت نشو و از ۳ شبانه تا ۳ شبانه بحساب
 عدد آورده تا آنکه روز اختلاف نماید چنانچه

امروز

امروز که بیستم ماه است ربیع ثانی بدین جواب
 پرداخته هشتم دور رس است دانسته
 باشند جواب سابق هم در سنه قبلی است
 شد البته یافته اند

اولیه باقی مستعاج

زمانه چند منقعی گردید بیک سردشی از نظر
 بسیار خوب ندرت است و لغوی در هر شهر بود
 نکتی در این یوم که جیم اول است
 اکمد نعمت حیات در این بلد خراب
 مشهور و سلمه روحی بر قرار است هر کج

از مطارح جمع الکریمین کردند نهایت ارزوگر
اربع الفاح است از چند نوبت تعاقب
رقاع فرستاده تا آنکه مهربوب رسیده است
البته در هر مورد حفظ نفوس خود و ما ^{تعلق}
بکوه را ملحوظ داشته اوراق منسوبه الی
اشجار حقه را منظور نظر داشته در هر ^{نوع}
الفاح مالا نهایتاً الدرر اظاهرا سازند و ^{بخوا}
قدس حقیقت از آن ظاهر و باطن خود را
مستبهم داشته از ریاح عز احدیت را
در نفس افنده خویش شاهدت ^{ست} معلوم
دنیا

معلوم است دنیا گذشتہ لیں یصینا الاما کسبت
الہ لنا ولین یصیکم الا ما قدر لکم فاشکروا
الہہ باجمعکم وراحمہم لہہ باجمعکم ان ذلک
ما یوصیکم لہہ ربکم انہ کما یخ بالعالین یصیا
حاضرین محض و غائبین مستقر امتد کر
بعضہ ہمگی در اعلیٰ معارج عز حقیقت مستخرج
بعضہ صاعد الی روح اعلیٰ و منظر علیا
کردنہ و بدیکہ مرہوب لایزالی حاکم
فرصتہ تا کر و حامد بعضہ در این ایام
روحانی بامتصدین رفرف ربانیت

ستر في الی له سعة وبما يقضي في الطوامر
مخارج نكرهه درهني درجات حد و تقوا
عارج كرهه مسترفع باسماج مال ابد اية
سجدة كرهه ذلك ما يوصي له كل احد
ويلين الامر للعالمين ايين و اوم اراقب
بوجه درهت شاخ له و نف عامر بوجه اوج
روحان و جوي بمفقو خو نزل اولاد عليا
و علي من معك و من حيب له ربك
واللائ امن والذين امنوا و من كان
في دين له من المطيقين و الحمد لله رب العالمين

المسجونة

المسجونة لاجرا الحق حبير

الحمد لله علي ما قضى و له اشكر علي ما اجر علي
صطفاه لبطون السماء و الارض و سبق
فضل كل شئ كلما بجره محبوب و كلنا بقضيه
مطلوب جو عز و عزه شوق و عطائه
فضل و فضل من و رحمة شاملة و نعمه كاملة
عظيم بالنوال كريم با كفضال قديم با جلال
قويم با جمال مقيم بالكمال تعالي عن التناهي
و له شاكل تجالي عن التعداد و له تمار
شقق نوره و سطع طمع وجه ظهوره عالمي

بالمثلات متعالي بالنظرات مرتفع بالمتن
ممنوع بالجلد ارتفع عزة وارتفع مجده بعث
الرأس وارتقام مهنه ج والوسر وابلت لانها
والدلو وسر الطرائق ولسبتر لالتاب
لاهر المطاب وجعل عقاب لاهر العذاب
وقدر لهور لاهر لثواب سبحانه هو لفر
التواب وامللك اوهاب ايو صيک ابا
في لوح كخطاب لان تملكى سبر ربك
وعلمي الحق والاصواب وتجعل اليريه
في يوم الاياب لما ان اليريه مطاب من كل باب

انقطعي

انقطعي وارفعي والتضعي واطمنعي واطمنعي بانه
يران وليتد عليك باحق ومامن ربي الاله
بامره وسلطانه وهنده خراشيه نزاله لقد راينا
تعالى له عن ذلك وانه تجالى وتعالى علوا
كبرا عظيما رفيفا رفيفا در هر موقع ايجه سزاوار
بندگى او بود فام نعم الاله قبلناه ورتبنا نعمائه
وبلاياه لا تبصر سبحانه عما ليقول المشبهون
علوا كبيرا البريه كچه محبوب دانه در حق
سالكى ملك لوحيد وترفع جار حراهد
فرمود دينا بگذرد و بر خلق جمع بسمانه ما انكند

که بر کفان مسلک حق پشیمان نبوده و نیست
نور چشم لیغ در کمال عزتند و فرح بوجه فکر
امر وقت و فکر شایخ حسین و سقلمون
غدا من هو اللذب الاثر آنچه جار شوق
راخی بوجه نشاء محبوب امور میکند و پهنکام
کها اذ ان شاء مفتوح می شود و اللهم علیکم
سائر الطومنین و الحمد لله و العاقبة للمتقين بر صابح

هو له کاشع لبقاقی السجاح

در علو ابتهاج و آسنی سمودرجات ارتفاع

و امتناع بوجه رهوب خویش را در مواقع ظهورات

و شئونات

و شئونات شاهدتونه ملایح نوره بجلی و افکار
عنده قائمون هر آنچه نصیب صافیان و خالصان
ست از خوان فضا او ممنوع بنوع هر روز فنا
و ایام که و هو علینا تسلیم در هر شأن از علو
نصر و وجه غیر ملتا هر را و مالکوس بنوع در زمره
ایر قنوط بنا شدند و خور را در فقه را این
و خالصین داشته شمانت این قوم
مایه اجتماع بنوع بوعی الهه و قوت با سایرین
ملاک علی سائر باشند این عوام فایده
متفق خواهد شد انا فانا در گذار است لایقی

لکم الا الصدق والصفاء و المودة و الخلوص فی دینکم
لحمد و الالحاق و التلاقی و اربکم بوجوه مسیضه و نفوس
مطمئنه که در زمرة یا ایها النفس المطمئنه ارجعی
الی ربک راضی و مرضی بوجه راضیه و مرضیه
جلیب الخالدات ملاقات بمن نظرت ببلین
خمر و اکالین لهجت ندشته و بار یا خور
محببت الغدزیه و لاهر شمی را دوست
ندشته بد مقصرا الیه بوجه مستغنی به ملا
انا فخرنا الیه و غنائنا منه نظر باین خلق
سختوس ندشته که هر چند غنی هم شویم فقیر
بالذات

بعده از احتیاج خود خارج نشود کم بزرگ در صحت
و دانستند خود بوی بد خود را که منزه فی له عمر منزه
در این ایام عمر که منتهی می شود بجا برضی له
و امر شده چه اگر هم بر نقطه خاک نشسته
یا آنکه بر تیره مفاک استیساخ نموده یا آنکه بخورد
کمر از جنتی ررض و بنوشیده مکر از ادم
اسخ و غنی بالذات بعده مستغنی بالصفات
لناکه دعوی غنا نموده نفس صریح خود را
مستغنی بنمایند و باز مره خالص رجوعی
نداشته و سایر ظلمت و هواها را خیر و منف

قرکم عملکم و لنا اعمالنا لات لویح عما اجرنا ولا
نستر عما انتم تجرمون ان شاء الله ملک علی بن ابراهیم
عمر کجوشتر کذرد و رضایا که در عاقبت بالنفس
سلاک قرین کرد و کلامی بعد از یوم تحریف
اسرله و انتم الی اوج الاعلی تصدق ابر
غشوش را با خود گذارند و بار تفاع الدر
مر تفع و با امتناع او تمسغ در بهر و عمو در دین
امتناع بار تفاع سالک و خو را با این
ارغبار فانیه نیالانید لویح اخ کجا بر ا
فرستاده مع اواح سارین مان است موقوفی
ولا حول

ولا حول ولا قوه الا بالله و اناله صابر و
سلم علی من تلبت بهنالك و من صبر لیوم
و من كان من اهلته بین الصابرين